I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

EF-RAMMEBESTEMMELSER FOR STATSSTØTTE TIL LANDBRUG OG SKOVBRUG FOR 2007-2013

(2006/C 319/01)

I. INDLEDNING

(1) Den fælles landbrugspolitiks formål er fastlagt i traktatens artikel 33. Ved udarbejdelsen af den fælles landbrugspolitik og de særlige metoder til gennemførelse af denne politik er der taget hensyn til landbrugsproduktionens særlige art, som skyldes landbrugets særlige struktur og strukturelle og naturbetingede uligheder mellem de forskellige landbrugsregioner, nødvendigheden af gradvis at gennemføre de relevante tilpasninger og det forhold, at landbruget er en sektor, som er snævert forbundet med økonomien som helhed. Statsstøtte kan kun retfærdiggøres, hvis den er i overensstemmelse med denne politiks mål.

(2) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere ([1]) blev den måde, hvorpå der ydes EF-støtte til landbrugerne, ændret fundamentalt. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ([2]) fastlægges der rammebestemmelser for udvikling af landdistrikterne for 2007-2013 samtidig med, at det bekræftes, at udvikling af landdistrikterne er anden søjle i den fælles landbrugspolitik. Artikel 88 og 89 i forordning (EF) nr. 1698/2005 indeholder specifikke bestemmelser om statsstøtte. Ifølge artikel 5 skal støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne være i overensstemmelse med traktaten og de retsakter, der er vedtaget i henhold til den.

([1]) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 265 af 26.9.2006, s. 1)

([2]) EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1463/2006 (EUT L 277 af 9.10.2006, s. 1).

(3) Da en støttes økonomiske virkninger ikke afhænger af, om den delvis finansieres af EF eller finansieres af en medlemsstat alene, finder Kommissionen, at der principielt bør være overensstemmelse og sammenhæng mellem dens politik for kontrol af statsstøtte og den støtte, der ydes i henhold til EF's egen fælles landbrugspolitik og politik for udvikling af landdistrikterne.

(4) Ved brev af 30. maj 2005 blev medlemsstaterne opfordret til at fremsætte forslag til, hvordan statsstøttereglerne kan forenkles på landbrugsområdet. Arbejdsgruppen vedrørende konkurrencevilkår i landbruget blev hørt om disse rammebestemmelser på mødet den 22. og 23. juni 2006 og den 25. oktober 2006.

II. ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

(5) Rammebestemmelserne gælder for al statsstøtte, som ydes i forbindelse med aktiviteter inden for produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, der er omfattet af traktatens bilag I. De gælder for støtteforanstaltninger i enhver form, herunder støtteforanstaltninger finansieret ved hjælp af skattelignende afgifter, som falder ind under definitionen af statsstøtte i traktatens artikel 87, stk. 1. Rammebestemmelserne gælder ikke for statsstøtte til fiskeri og akvakultur ([3]). Kapitel VII indeholder regler for støtte til skovbrug, herunder støtte til skovrejsning på landbrugsjord.

([3]) Statsstøtte til fiskeri og akvakultur gennemgås i henhold til retningslinjerne for behandling af statsstøtte til fiskeri og akvakultur (EUT C 229 af 14.9.2004, s. 5) og Rådets forordning (EF) nr. 2369/2002 af 20. december 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet (EFT L 358 af 31.12.2002, s. 49).

(6) Ved anvendelsen af rammebestemmelserne forstås ved »landbrugsprodukter« de produkter, der er opført i traktatens bilag I, produkter henhørende under KN-kode 4502, 4503 og 4504 (varer af naturkork) og produkter, der efterligner eller erstatter mælk og mejeriprodukter ([4]), bortset fra produkter omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 2000 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter ([5]).

(7) Ved anvendelsen af rammebestemmelserne forstås ved »forarbejdning af et landbrugsprodukt« alle behandlinger af et landbrugsprodukt, som resulterer i et produkt, der også er et landbrugsprodukt, med undtagelse af aktiviteter på bedriften til at forberede et animalsk produkt eller et planteprodukt til det første salg. Forarbejdningen af landbrugsprodukter, der er omfattet af traktatens bilag I, til varer uden for bilag I er derfor ikke omfattet af disse rammebestemmelser.

(8) Ved anvendelsen af rammebestemmelserne forstås ved »afsætning af et landbrugsprodukt« besiddelse eller frembydelse med henblik på salg, udbud til salg, levering eller enhver anden form for markedsføring med undtagelse af en primærproducents første salg til videresælgere eller forarbejdningsvirksomheder og enhver aktivitet, der forbereder et produkt til et sådant første salg; en primærproducents salg til slutforbrugere anses for afsætning, hvis det finder sted i særskilte lokaler, der er forbeholdt dette formål. Støtte til reklame for landbrugsprodukter er omfattet af disse rammebestemmelser, mens støtte til reklame for produkter uden for bilag I er omfattet af de horisontale regler for statsstøtte ([6]).

(9) Ved anvendelsen af rammebestemmelserne forstås ved »små og mellemstore virksomheder (SMV)« små og mellemstore virksomheder som defineret i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder ([7]).

([4]) Ved anvendelsen af disse bestemmelser forstås ved produkter, der efterligner eller erstatter mælk og/eller mejeriprodukter, produkter, der kan forveksles med mælk og/eller mejeriprodukter, men hvis sammensætning afviger fra sådanne produkter derved, at de indeholder fedt og/eller protein, som ikke stammer fra mælk, evt. med indhold af mælkeprotein (»Andre produkter end mejeriprodukter«, jf. artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1898/87 om beskyttelse af benævnelserne for mælk og mejeriprodukter i forbindelse med afsætning (EFT L 182 af 3.7.1987, s. 36)).

([5]) EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

([6]) Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013 (EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13), Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33) og Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30).

([7]) EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33. Ændret ved forordning (EF) nr. 1857/2006 (EUT L 358 af 16.12.2006, s. 3).

III. GENERELLE PRINCIPPER

(10) Ifølge artikel 36 i traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber finder traktatens konkurrenceregler kun anvendelse på produktionen af og handelen med landbrugsvarer i det omfang, hvor Rådet beslutter det. I modsætning til, hvad der gælder for andre sektorer, er Kommissionens beføjelse til at kontrollere og føre tilsyn med statsstøtte i landbrugssektoren derfor ikke direkte afledt af traktaten, men af retsforskrifter, som Rådet har vedtaget efter traktatens artikel 37, og er undergivet eventuelle restriktioner, som Rådet har fastsat. I praksis indeholder alle forordningerne om de fælles markedsordninger dog bestemmelser om anvendelse af statsstøttereglerne i traktatens artikel 87, 88 og 89 på de pågældende produkter. Endvidere er det i artikel 88 i forordning (EF) nr. 1698/2005 udtrykkelig fastsat, at traktatens artikel 87, 88 og 89 anvendes på støtte, som medlemsstaterne yder til udvikling af landdistrikterne. Det følger heraf, at traktatens bestemmelser, medmindre der er fastsat særlige begrænsninger eller undtagelsesbestemmelser i de pågældende forordninger, gælder fuldt ud for statsstøtte til landbrug, bortset fra støtte, der specifikt tager sigte på det begrænsede antal produkter, som ikke er omfattet af fælles markedsordninger (jf. punkt 21).

(11) Selv om artikel 87, 88 og 89 finder fuld anvendelse på de sektorer, der er omfattet af de fælles markedsordninger, er anvendelsen imidlertid underordnet de ved de pågældende forordninger fastsatte bestemmelser. Med andre ord kan en medlemsstats påberåbelse af artikel 87, 88 og 89 ikke have forrang i forhold til bestemmelserne i forordningen om markedsordningen for den pågældende sektor ([8]). Det følger heraf, at Kommissionen under ingen omstændigheder kan godkende en støtte, som er uforenelig med de bestemmelser, der regulerer en fælles markedsordning, eller som ville hindre den fælles markedsordning i at fungere tilfredsstillende.

(12) Kommissionen vil ikke godkende støtte til eksportrelaterede aktiviteter, dvs. støtte direkte knyttet til de eksporterede mængder og støtte, som betinges af, at der benyttes indenlandske produkter frem for importerede, eller støtte til oprettelse og drift af distributionsnet eller til andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed i andre medlemsstater. Støtte til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for lancering af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt marked, betragtes normalt ikke som eksportstøtte.

(13) I lyset af de særlige regler for fødevarehjælp til tredjelande godkender Kommissionen normalt ikke statsstøtte til køb

([8]) Domstolens dom i sag 177/78, Pigs and Bacon Commission mod McCarren, Sml. 1979, s. 2161.

af EU-landbrugsprodukter, som skal gives som fødevarehjælp i tredjelande.

(14) Rammebestemmelserne gælder, medmindre der er fastsat specifikke undtagelsesbestemmelser i traktaterne eller EF-lovgivningen.

(15) En støtteforanstaltning skal for at blive betragtet som forenelig med fællesmarkedet indeholde et vist incitament eller kræve en vis modydelse fra støttemodtageren. Medmindre der udtrykkeligt er fastsat undtagelser i EF-lovgivningen eller i rammebestemmelserne, betragtes ensidige statsstøtteforanstaltninger, som blot har til formål at forbedre producenternes økonomiske situation uden på nogen måde at bidrage til sektorens udvikling, og navnlig støtte, som udelukkende ydes på grundlag af pris, mængde, produktionsenhed eller produktionsmiddelenhed, som driftsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Desuden kan en sådan støtte ifølge sin natur også true med at påvirke de fælles markedsordningers mekanismer.

(16) Af samme grund kan støtte, der ydes med tilbagevirkende kraft til aktiviteter, som støttemodtageren allerede har iværksat, ikke anses for at indeholde det nødvendige incitament og må derfor anses for at udgøre driftsstøtte, som blot har til formål at befri støttemodtageren for en finansiel byrde. For at maksimere støttens incitamentskabende virkning og for at gøre det lettere at dokumentere den ved anmeldelse af en støtte skal medlemsstaternes støtteregler indeholde bestemmelser om følgende skridt inden tildelingen af støtte:

Støtte under en støtteordning kan kun ydes til aktiviteter, der iværksættes, eller tjenesteydelser, der modtages, efter at støtteordningen er blevet oprettet og erklæret for forenelig med traktaten af Kommissionen.

Skaber støtteordningen en automatisk ret til at modtage støtte, som ikke kræver yderligere administrative skridt på administrativt plan, kan selve støtten kun ydes til aktiviteter, der iværksættes, eller tjenesteydelser, der modtages, efter at støtteordningen er blevet oprettet og erklæret for forenelig med traktaten af Kommissionen.

Kræver støtteordningen, at der skal forelægges en ansøgning for den relevante kompetente myndighed, må selve støtten kun ydes til aktiviteter, der iværksættes, eller tjenesteydelser, der modtages, når følgende betingelser er opfyldt:

a) Støtteordningen skal være blevet oprettet og erklæret for forenelig med traktaten af Kommissionen.

b) En støtteansøgning skal være blevet behørigt forelagt for de relevante kompetente myndigheder.

c) Ansøgningen skal være blevet accepteret af den relevante kompetente myndighed på en måde, som forpligter den pågældende myndighed til at yde støtten, og med klar angivelse af, hvor stort et støttebeløb der vil blive ydet, og hvordan dette beløb vil blive beregnet; en sådan accept fra den kompetente myndigheds side må kun gives, hvis det disponible budget til støtten eller støtteordningen ikke er udtømt.

Individuel støtte uden for en støtteordning må kun ydes til aktiviteter, der iværksættes, eller tjenesteydelser, der modtages, efter at kriterierne i litra b) og c) ovenfor er blevet opfyldt.

Disse krav gælder ikke for støtteordninger, som er af kompenserende karakter.

(17) På grund af lighederne mellem virksomheder, der forarbejder og afsætter landbrugsprodukter, og virksomheder, der forarbejder og afsætter andre produkter end landbrugsprodukter, f.eks. i fødevareforarbejdningssektoren, bør de statsstøtteregler, der gælder for virksomheder, som forarbejder og afsætter landbrugsprodukter, harmoniseres med de bestemmelser, som gælder for virksomheder, der forarbejder og afsætter andre produkter end landbrugsprodukter. Denne politik bør gælde for statsstøtte, uanset til hvilket formål den ydes, f.eks. støtte til dækning af investeringsomkostninger, miljøbeskyttelsesomkostninger og omkostninger ved teknisk bistand. I denne sammenhæng har Kommissionen allerede inkluderet forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i:

a) udkastet til forordning om de minimis-støtte, som skal afløse Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte ([9])

b) forordning (EF) nr. 70/2001 som ændret ved forordning (EF) nr. 1857/2006

c) Kommissionens forordning (EF) nr. 1628/2006 af 24. oktober 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på medlemsstaternes regionale investeringsstøtte ([10]).

(18) Som følge af harmoniseringen med reglerne for virksomheder, der ikke har med landbrugsprodukter at gøre, kan det ske, at store virksomheder ikke længere er berettiget til visse former for støtte, især ikke til teknisk bistand som f. eks. konsulentbistand. Støtten til store virksomheder vil i den henseende fremover være begrænset til de minimisstøtte.

(19) Støtte til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter kan kun betragtes som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 2 eller 3, hvis den også ville blive betragtet som forenelig til virksomheder, der ikke beskæftiger sig med landbrugsprodukter, uden for specifikke sektorer som transport eller fiskeri, medmindre det udtrykkeligt er fastsat i disse rammebestemmelser ved henvisning til landbrugssektoren i modsætning til primærproduktionen (landbrugerne) eller forarbejdning og afsætning.

([9]) EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.
([10]) EUT L 302 af 1.11.2006, s. 29.

(20) Da der må tages hensyn til de ganske særlige forhold, der gør sig gældende for den primære landbrugsproduktion, ved vurderingen af støtte til fordel for ugunstigt stillede områder i den betydning, der er fastsat i artikel 36 i forordning (EF) nr. 1698/2005, finder Kommissionens retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013 ([11]) ikke anvendelse på primærproduktionen. De finder dog anvendelse på forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i det omfang, det er fastsat i disse rammebestemmelser.

(21) Som tidligere nævnt er visse typer landbrugsprodukter, der er omfattet af traktatens bilag I, endnu ikke omfattet af en fælles markedsordning, navnlig kartofler, bortset fra kartofler til stivelsesfremstilling, hestekød, kaffe, eddike fremstillet af alkohol og kork. Når der ikke foreligger en fælles markedsordning, er artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 af 24. juli 2006 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer ([12]) gældende for statsstøtte, som specifikt tager sigte på disse produkter. Ifølge artikel 3 er det kun artikel 88, stk. 1, og artikel 88, stk. 3, første punktum, der finder anvendelse på denne støtte. Medlemsstaterne skal derfor underrette Kommissionen i tilstrækkelig god tid til, at den kan fremsætte sine bemærkninger til eventuelle planer om ydelse eller ændring af støtte. Kommissionen kan ikke ved en endelig negativ beslutning modsætte sig, at denne støtte ydes. Ved vurderingen af støtten tager Kommissionen hensyn til, at der ikke foreligger fælles markedsordninger på EF-plan, og at forordning (EF) nr. 1782/2003 har fastsat det princip, at EF-støtte normalt ydes som afkoblet støtte, der ikke er knyttet til specifikke produkter eller igangværende produktion. Det skal også bemærkes, at der i henhold til nogle markedsordninger ikke kan ydes EF-støtte. Hvis de nationale støtteordninger følger dette princip, vil Kommissionen ikke fremsætte nogen bemærkninger, heller ikke selv om de pågældende foranstaltninger udgør driftsstøtte, som normalt er forbudt. Kommissionen vil, når den fremsætter sine bemærkninger, også tage hensyn til risikoen for, at støtte, der ydes til et produkt, som ikke er omfattet af en fælles markedsordning, kommer produktionen af et produkt, der er omfattet af en markedsordning, til gode. Dette er navnlig tilfældet i kartoffelsektoren. Hvis en medlemsstat ikke retter sig efter bemærkningerne og henstillingerne, forbeholder Kommissionen sig ret til at anvende traktatens artikel 226.

(22) Ifølge traktatens artikel 6 skal »miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner som nævnt i artikel 3, især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling«. De aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, omfatter både landbrugs- og konkurrencepolitik. Det er derfor nødvendigt at lægge særlig vægt på miljøspørgsmål i fremtidige anmeldelser af statsstøtte, selv i tilfælde, hvor støtteordningerne ikke specielt vedrører miljøspørgsmål. Ved støtte til investeringer, der skal øge produktionen, og som indebærer øget forbrug af knappe ressourcer eller større forurening, skal det f.eks. dokumenteres, at ordningen ikke fører til overtrædelse af EF-miljølovgivningen eller i øvrigt forårsager miljøskader. Alle anmeldelser af statsstøtte bør for fremtiden indeholde en vurdering af, hvilke virkninger den støttede aktivitet forventes at få for miljøet. I mange tilfælde vil det blot betyde en bekræftelse af, at der ikke forventes nogen virkninger for miljøet. Kommissionen forbeholder sig ret til at kræve yderligere oplysninger, tilsagn og betingelser, som den finder nødvendige for at beskytte miljøet.

(23) Kommissionen vil vurdere alle støtteforanstaltninger, som ikke er omfattet af disse rammebestemmelser, i de konkrete tilfælde på grundlag af principperne i traktatens artikel 87, 88 og 89 og EF's fælles landbrugspolitik og politik for udvikling af landdistrikterne. Medlemsstater, der foreslår støtte til landbruget, som ikke er omfattet af rammebestemmelserne, skal fremlægge en økonomisk vurdering af, hvilken positiv indflydelse foranstaltningen har på udviklingen af landbruget, og af, hvilken risiko der er for, at foranstaltningen fordrejer konkurrencevilkårene. Kommissionen godkender kun en foranstaltning, hvis dens positive bidrag til udviklingen af sektoren klart er større end risikoen for konkurrencefordrejninger.

(24) Medmindre andet er anført, udtrykkes alle støttesatser i rammebestemmelserne som den samlede støtte i procent af de samlede støtteberettigede udgifter (bruttostøtteækvivalenter).

IV. FORANSTALTNINGER TIL UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE

(25) Ved forordning (EF) nr. 1698/2005 fastsættes der en række støtteforanstaltninger for udvikling af landdistrikterne. I dette kapitel af rammebestemmelserne fastsættes der regler for statsstøtte til sådanne foranstaltninger og nogle andre foranstaltninger, som har nær tilknytning til udvikling af landdistrikterne.

(26) For at sikre sammenhæng mellem de foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der foreslås til medfinansiering inden for rammerne af medlemsstaternes programmer for udvikling af landdistrikterne, og de foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der finansieres via statsstøtte, skal alle anmeldelser af investeringsstøtte (kapitel IV. A og IV.B), støtte til miljøbeskyttelse og beskyttelse af dyrevelfærd (kapitel IV.C), støtte til udligning af ulemper i visse områder (kapitel IV.D), støtte til overholdelse af regler (kapitel IV.E) og støtte til unge landbrugeres etablering (kapitel IV.F) ledsages af dokumentation, der viser, hvordan statsstøtteforanstaltningen passer ind i og er forenelig med de relevante programmer for udvikling af landdistrikterne. Statsstøtte, som ikke er forenelig med det relevante

([11]) EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13.
([12]) EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7.

program for udvikling af landdistrikterne, navnlig statsstøtte, der fører til kapacitetsforøgelser, for hvilke der ikke er noget normalt marked, vil ikke blive godkendt.

IV.A. **Støtte til investeringer i landbrugsbedrifter**

(27) Dette underkapitel gælder for investeringer i forbindelse med primærproduktionen af produkter, der er omfattet af traktatens bilag I. Det gælder ikke for investeringer, der foretages på en bedrift med henblik på forarbejdning og afsætning af sådanne produkter.

IV.A.1. *Analyse*

(28) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) For at omstrukturere og udvikle det fysiske potentiel og fremme innovation kan der i henhold til artikel 26, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1698/2005 ydes støtte til materielle og/eller immaterielle investeringer, der generelt forbedrer landbrugsbedriftens resultater.

b) I henhold til artikel 26, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1698/2005 kan støtten, hvis investeringerne foretages for at opfylde EF-reglerne, kun ydes til de investeringer, der foretages for at opfylde nyligt indførte EF-regler. I så fald kan der bevilges en overgangsperiode til opfyldelse af reglerne på højst 36 måneder fra den dato, hvor reglerne bliver obligatoriske for landbrugsbedriften. Der kan, når unge landbrugere modtager etableringsstøtte, ydes støtte til investeringer med henblik på opfyldelse af gældende EF-regler, når det er fastlagt i forretningsplanen, jf. artikel 22, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1698/2005. Overgangsperioden, inden for hvilken reglerne skal opfyldes, må ikke overstige 36 måneder fra etableringsdatoen.

c) Ifølge artikel 88, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1698/2005 er det forbudt at yde statsstøtte til modernisering af landbrugsbedrifter, som overstiger følgende procentsatser, der er fastsat i bilaget til samme forordning:

i) 60 % af unge landbrugeres støtteberettigede investeringer i de områder, der er nævnt i artikel 36, litra a), nr. i), ii) og iii), i forordning (EF) nr. 1698/2005

ii) 50 % af andre landbrugeres støtteberettigede investeringer i de områder, der er nævnt i artikel 36, litra a), nr. i), ii) og iii), i forordning (EF) nr. 1698/2005

iii) 50 % af unge landbrugeres støtteberettigede investeringer i andre områder

iv) 40 % af andre landbrugeres støtteberettigede investeringer i andre områder

v) 75 % af de støtteberettigede investeringer i fjernområderne og på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 af 19. juli 1993 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav ([13])

vi) 75 % af de støtteberettigede investeringer i de medlemsstater, som tiltrådte EU den 1. maj 2004 og den 1. januar 2007, til gennemførelse af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget ([14]), inden for højst fire år fra tiltrædelsesdatoen, jf. artikel 3, stk. 2, og artikel 5, stk. 1, i nævnte direktiv.

d) Forbuddet i artikel 88, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1698/2005 gælder ikke for støtte til investeringer, der overvejende foretages i offentlighedens interesse, og som er knyttet til bevarelse af traditionelle landskaber, som er formet af landbrugs- og skovbrugsvirksomhed, eller flytning af landbrugsbygninger, beskyttelse og forbedring af miljøet, forbedring af hygiejneforholdene inden for husdyrbrug samt dyrevelfærd og sikkerheden på arbejdspladsen.

e) Hvis flytningen skyldes ekspropriation, der efter medlemsstatens lovgivning giver ret til erstatning, vil betaling af denne erstatning normalt ikke blive betragtet som statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1.

f) Medlemsstater, der forsinker gennemførelsen af bindende fællesskabsregler i forhold til den frist, der er fastsat i EF-lovgivningen, kan på den måde give landbrugerne en fordel i forhold til landbrugerne i medlemsstater, der overholder de nye regler til tiden. Risikoen for konkurrencefordrejninger bør ikke øges ved, at der ydes store statsstøttebeløb til landbrugere, som bærer omkostningerne ved nye regler senere end fastsat i EF-lovgivningen. Ved fastsættelsen af støtteintensiteten til investeringer, der er knyttet til overholdelsen af nyindførte regler, bør der dog også tages hensyn til, at reglerne ofte kun medfører omkostninger for landbrugerne uden at øge indtjeningsmulighederne. Den største støtteintensitet til investeringer i forbindelse med nyindførte regler bør derfor forbeholdes dem, der er foretaget rettidigt i henhold til EF-lovgivningen. For investeringer, der foretages senere, bør der fastsættes en lavere støtteintensitet. Intensiteten bør fastsættes i forhold til forsinkelsen og bør på et vist tidspunkt sættes til nul.

([13]) EFT L 184 af 27.7.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1).

([14]) EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

g) Hvad angår gennemførelsen af direktiv 91/676/EØF, bør der tages hensyn til de særlige problemer og behov hos de medlemsstater, der tiltrådte EU den 1. maj 2004 og den 1. januar 2007.

h) Det bør accepteres, at der ydes statsstøtte til køb af brugt materiel til små og mellemstore virksomheder, hvis materiellets lavere pris kan være til hjælp som et første skridt på vejen til modernisering, især for bedrifter, der som udgangspunkt har en meget lav teknisk standard og kun begrænset kapital. Store virksomheder bør kun få investeringsstøtte til køb af nyt materiel.

IV.A.2. *Politik for støtte til investering i landbrugsbedrifter*

(29) Støtte til investering i landbrugsbedrifter betragtes som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1857/2006. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 4, stk. 7, litra c), i forordning (EF) nr. 1857/2006, kan der også ydes støtte op til den samme støttesats og på de samme betingelser som dem, der er fastsat i nævnte artikel 4, til bestemte landbrugsprodukter samt til dræningsarbejder eller kunstvandingsmateriel og kunstvandingsarbejder, som ikke medfører en nedsættelse af det hidtidige vandforbrug med 25 %. Det maksimale støttebeløb, der er fastsat i artikel 4, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1857/2006, finder ikke anvendelse.

(30) Støtte til bevarelse af traditionelle landskaber og bygninger betragtes som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c) eller d), hvis den opfylder alle betingelserne i [artikel 5 i den fritagelsesforordning, der afløser forordning (EF) nr. 1/2004]. Det loft på 10 000 EUR, der er fastsat i [artikel 5 i den fritagelsesforordning, der afløser forordning nr. 1/2004], finder dog ikke anvendelse.

(31) Støtte til flytning af landbrugsbygninger i offentlighedens interesse betragtes som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i [artikel 6 i den fritagelsesforordning, der afløser forordning (EF) nr. 1/2004].

(32) Støtte til investeringer, der medfører ekstraomkostninger i forbindelse med beskyttelse og forbedring af miljøet, forbedring af hygiejneforholdene på husdyrbrug eller af dyrevelfærden, betragtes som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i [artikel 4, stk. 2, litra e), i den fritagelsesforordning, der afløser forordning (EF) nr. 1/2004]. For investeringsudgifter, der afholdes, efter at fristen for overholdelse af nyindførte regler er udløbet [jf. artikel 2, stk. 10, i den fritagelsesforordning, der afløser forordning (EF) nr. 1/2004], er den maksimale støtteintensitet:

a) 50 % af de støtteberettigede investeringer i ugunstigt stillede områder eller i de områder, der er nævnt i artikel 36, litra a), nr. i), ii) og iii), i forordning (EF) nr. 1698/2005, og 40 % af de støtteberettigede investeringer i andre områder for udgifter, der er afholdt senest tre år efter sidste frist for at foretage investeringen rettidigt i henhold til EF-lovgivningen

b) den maksimale støtteintensitet på 50 % og 40 %, der er omhandlet i litra a), nedsættes til henholdsvis 25 % og 20 % for udgifter, der er afholdt i det fjerde år efter sidste frist for at foretage investeringen rettidigt i henhold til EF-lovgivningen, og til 12,5 % og 10 % i det femte år. Der godkendes ikke støtte til udgifter, der er afholdt efter det femte år.

(33) En støtte på 75 % af meromkostningerne ved investeringer i de medlemsstater, som tiltrådte EU den 1. maj 2004 og den 1. januar 2007, til gennemførelse af direktiv 91/676/EØF betragtes som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), indtil henholdsvis den 31. december 2008 og den 31. december 2010. Støtteintensiteten skal begrænses til de nødvendige støtteberettigede meromkostninger og gælder ikke for investeringer, som medfører en forøgelse af produktionskapaciteten. Kommissionen sørger især for at kontrollere, om de foreslåede støtteforanstaltninger er forenelige med de handlingsplaner, der er udarbejdet i henhold direktiv 91/676/EØF.

(34) En støtte på 50 % af de støtteberettigede investeringer i ugunstigt stillede områder eller i de områder, der er nævnt i artikel 36, litra a), nr. i), ii) og iii), i forordning (EF) nr. 1698/2005, og 40 % af de støtteberettigede investeringer i andre områder til meromkostningerne ved investeringer til gennemførelse af direktiv 91/676/EØF betragtes som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), for så vidt som de støttes i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005. Støtteintensiteten skal begrænses til de nødvendige støtteberettigede meromkostninger og gælder ikke for investeringer, som medfører en forøgelse af produktionskapaciteten. Kommissionen sørger især for at kontrollere, om de foreslåede støtteforanstaltninger er forenelige med de handlingsplaner, der er udarbejdet i henhold direktiv 91/676/EØF. Støtteforanstaltninger til gennemførelse af direktiv 91/676/EØF, som Kommissionen har erklæret for forenelige med traktaten før disse rammebestemmelsers ikrafttrædelse, kan fortsætte frem til den 31. december 2008 med de støttesatser, som Kommissionen har godkendt.

(35) Der godkendes ingen støtte til investeringer, der foretages for at opfylde gældende EF-regler eller nationale regler. Investeringsstøtte, der ydes til unge landbrugere, for at de kan opfylde gældende EF-regler eller nationale regler, betragtes dog som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis investeringerne er anført i den forretningsplan, som er nævnt i artikel 22, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1698/2005. Der godkendes en støtte på højst 60 % af de støtteberettigede investeringer, som unge landbrugere foretager i ugunstigt stillede områder eller i de områder, der er nævnt i artikel 36, litra a), nr. i), ii) og iii), i forordning (EF) nr. 1698/2005, og højst 50 % af de støtteberettigede investeringer, som unge landbrugere

foretager i andre områder. Støtten skal begrænses til de meromkostninger ved gennemførelse af reglerne, der er afholdt senest 36 måneder efter landbrugerens etablering.

(36) Anmeldelser af støtte til investeringer i landbrugsbedrifter skal ledsages af dokumentation, der viser, at støtten er målrettet mod klart definerede målsætninger, der afspejler identificerede strukturelle og territoriale behov og strukturelle ulemper.

(37) Lægger en fælles markedsordning, herunder direkte støtteordninger finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), restriktioner på produktionen eller begrænsninger på EF-støtten til individuelle landbrugere, bedrifter eller forarbejdningsvirksomheder, må der ikke ydes støtte i form af statsstøtte til investeringer, som ville øge produktionen ud over disse restriktioner eller begrænsninger.

(38) Kommissionen vil anvende reglerne i dette afsnit analogt på investeringer i den primære landbrugsproduktion, som ikke foretages af landbrugere, f.eks. hvis producentsammenslutninger køber materiel til fælles brug.

(39) Kommissionen betragter ikke støtte til køb af brugt materiel som forenelig med traktaten, hvis støtten ydes til store virksomheder.

IV.B. **Støtte til investeringer i forbindelse med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter**

(40) Dette underkapitel gælder for investeringsstøtte i forbindelse med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter.

IV.B.1. *Analyse*

(41) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) I det omfang der i forordning (EF) nr. 1698/2005 er fastsat særlige satser for investeringsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, bevares støttesatserne uændret.

b) Ifølge forordning (EF) nr. 1698/2005 kan der ikke ydes EF-investeringsstøtte til store forarbejdnings- og afsætningsvirksomheder. På grund af lighederne mellem store virksomheder, der forarbejder og afsætter landbrugsprodukter, og virksomheder, der forarbejder og afsætter andre produkter end landbrugsprodukter, f.eks. i fødevareforarbejdningssektoren, forekommer det dog berettiget, at der til virksomheder, som forarbejder og afsætter landbrugsprodukter, accepteres de samme maksimumsstatsstøttesatser, som Kommissionen har godkendt til virksomheder af samme størrelse, der forarbejder og afsætter andre produkter end landbrugsprodukter.

c) Ved artikel 28, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005 blev der indført særlige maksimumsstøttesatser for investeringsstøtte til virksomheder, der ikke er omfattet af artikel 2, stk. 1, i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ([15]), og som har mindre end 750 ansatte og/eller en omsætning på mindre end 200 mio. EUR. Disse virksomheder betragtes som store virksomheder for så vidt angår statsstøttereglerne for anden virksomhed end landbrugsvirksomhed. Der kræves klare rammebestemmelser for anvendelsen af statsstøttereglerne på denne mellemgruppe af virksomheder for at undgå usikkerhed med hensyn til, hvilken støttesats det er korrekt at anvende. Navnlig bør det fastsættes, at alle de øvrige betingelser i henstilling 2003/361/EF gælder for denne mellemgruppe af virksomheder, især hvad angår uafhængighedskriteriet og beregningen af omsætningen. Der bør også fastsættes særlige maksimumsstøttesatser for virksomheder med under 750 ansatte og/eller en omsætning på under 200 mio. EUR.

d) Støtte til fremme af alternative beskæftigelsesmuligheder for primærproducenter (landbrugere) inden for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, der er omfattet af traktatens bilag I, bør behandles på samme måde som støtte til virksomheder, der forarbejder og afsætter landbrugsprodukter, og som er uafhængige af primærproducenterne. Der bør f.eks. gælde samme regler for investeringsstøtte til et slagteri, uanset om det ligger på eller uden for en bedrift.

e) Selv om støtte, der ydes for at fremme alternative beskæftigelsesmuligheder for primærproducenter (landbrugere) på områder, som ikke er knyttet til produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, der er omfattet af traktatens bilag I, såsom landboturisme eller udvikling af håndværksvirksomheder eller akvakultur, henhører under forordning (EF) nr. 1698/2005, er denne støtte ikke omfattet af rammebestemmelserne. Den vil derfor fortsat blive vurderet i overensstemmelse med Kommissionens normale principper for vurdering af støtte uden for landbrugssektoren, navnlig *de minimis*-reglen, reglerne for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, Kommissionens retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013, de multisektorale rammebestemmelser for regionalstøtte til store investeringsprojekter ([16]) og i relevante tilfælde retningslinjerne for behandling af statsstøtte til fiskeri og akvakultur ([17]).

f) Det bør accepteres, at der ydes statsstøtte til køb af brugt materiel til små og mellemstore virksomheder, hvis materiellets lavere pris kan være til hjælp som et første skridt på vejen til modernisering, især for virksomheder, der som udgangspunkt har en meget lav teknisk standard og kun begrænset kapital. Store

([15]) EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.
([16]) EFT C 70 af 19.3.2002, s. 8.
([17]) EUT C 229 af 14.9.2004, s. 5.

virksomheder bør kun få investeringsstøtte til køb af nyt materiel.

IV.B.2. *Politik for støtte til virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter*

(42) Investeringsstøtte til virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, betragtes som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) eller c), hvis den opfylder betingelserne i en af følgende bestemmelser:

a) artikel 4 i forordning (EF) nr. 70/2001

b) Kommissionens forordning (EF) nr. 1628/2006

c) Kommissionens retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013. I dette tilfælde kan den maksimale støtteintensitet som følge af anvendelsen af disse retningslinjer forhøjes til:

i) 50 % af de støtteberettigede investeringer i områder, der er omfattet af traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), og 40 % af de støtteberettigede investeringer i andre regionalstøtteberettigede områder som fastlagt i det godkendte regionalstøttekort for de pågældende medlemsstater for perioden 2007-2013, hvis støttemodtageren er en lille eller mellemstor virksomhed

ii) 25 % af de støtteberettigede investeringer i områder, der er omfattet af traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), og 20 % af de støtteberettigede investeringer i andre regionalstøtteberettigede områder som fastlagt i det godkendte regionalstøttekort for de pågældende medlemsstater for perioden 2007-2013, hvis støttemodtageren har under 750 ansatte og/eller en omsætning på under 200 mio. EUR, på den betingelse, at støttemodtageren opfylder alle andre betingelser i henstilling 2003/361/EF

d) i områder, der ikke er regionalstøtteberettigede, og for virksomheder, som ikke er små og mellemstore virksomheder, men som har under 750 ansatte og/eller en omsætning på under 200 mio. EUR, på den betingelse, at støttemodtageren opfylder alle andre betingelser i henstilling 2003/361/EF, op til 20 % af de støtteberettigede investeringer som fastsat i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013, som opfylder de relevante betingelser i disse retningslinjer.

(43) Medmindre andet er fastsat i disse rammebestemmelser, f. eks. for støtte til miljøbeskyttelse, vil Kommissionen således kun godkende investeringsstøtte til virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter med 750 ansatte og derover og en omsætning på 200 mio. EUR og derover, hvis den opfylder alle betingelserne i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013, op til det maksimumsbeløb, der er fastlagt i det godkendte regionalstøttekort for de pågældende medlemsstater for perioden 2007-2013, i områder, der er regionalstøtteberettigede. Investeringsstøtte, der ikke opfylder disse betingelser, vil normalt ikke blive betragtet som forenelig med traktaten. Der må ikke ydes støtte i forbindelse med produktion og afsætning af produkter, der efterligner eller erstatter mælk og mejeriprodukter.

(44) Kommissionen betragter kun støtte til køb af brugt materiel som forenelig med traktaten, hvis støtten ydes til små og mellemstore virksomheder.

(45) Investeringsstøtte, hvor de støtteberettigede udgifter overstiger 25 mio. EUR, eller hvor det faktiske støttebeløb vil overstige 12 mio. EUR, skal specifikt anmeldes til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 88, stk. 3.

(46) Anmeldelser af støtte til investeringer i forbindelse med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter skal ledsages af dokumentation, der viser, at støtten er målrettet mod klart definerede målsætninger, der afspejler identificerede strukturelle og territoriale behov og strukturelle ulemper.

(47) Lægger en fælles markedsordning, herunder direkte støtteordninger finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), restriktioner på produktionen eller begrænsninger på EF-støtten til individuelle landbrugere, bedrifter eller forarbejdningsvirksomheder, må der ikke ydes støtte i form af statsstøtte til investeringer, som ville øge produktionen ud over disse restriktioner eller begrænsninger.

IV.C. **Støtte til miljøbeskyttelse og beskyttelse af dyrevelfærd**

(48) Medmindre andet udtrykkeligt er anført, gælder dette underkapitel kun for støtte til primærproducenter (landbrugere).

IV.C.1. *Generelle principper*

(49) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) I henhold til traktatens artikel 174 tager EF-miljøpolitikken sigte på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til de forskelligartede forhold, der gør sig gældende i de forskellige områder i EU. Den bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader, fortrinsvis ved kilden, og princippet om, at forureneren betaler.

b) Alle miljøstøtteordninger i landbruget bør være forenelige med den generelle målsætning i EF's miljøpolitik. Navnlig kan støtteordninger, som ikke i tilstrækkelig grad prioriterer eliminering af forurening ved kilden eller korrekt anvendelse af princippet om, at

forureneren betaler, ikke anses for at være forenelige med den fælles interesse, og de kan derfor ikke godkendes af Kommissionen.

c) Siden EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren blev vedtaget i 1999 ([18]), er EF-statsstøttepolitikken for miljøbeskyttelse blevet ændret betydeligt, især med hensyn til driftsstøtte og støtte til vedvarende energi. Reglerne i rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren fra 1999 er nu i et vist omfang strengere end reglerne for andre sektorer. For at undgå forskelsbehandling og for at give medlemsstaterne mulighed for at gennemføre miljøpolitikken på tværs af alle sektorer har Kommissionen ved flere lejligheder anvendt de regler, der gælder for andre sektorer, på landbruget. Derfor gælder EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse ([19]) fremover også for landbruget, bortset fra forskellige foranstaltninger, der er specifikke for landbruget, som f.eks. støtte til miljøvenligt landbrug.

d) I henhold til artikel 3 og 4 i forordning (EF) nr. 1782/2003 skal landbrugerne overholde visse lovgivningsbestemte forvaltningskrav. Ifølge artikel 5 skal alle landbrugsarealer holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand. Der bør ikke ydes statsstøtte i henhold til dette kapitel til landbrugere, som ikke opfylder disse betingelser, og der bør heller ikke ydes statsstøtte for blot at overholde betingelserne, medmindre dette er udtrykkeligt fastsat i forordning (EF) nr. 1698/2005, navnlig hvad angår Natura 2000-betalinger.

e) Investeringsstøtte til primærproduktionen vurderes efter de generelle regler i kapitel IV.A.

IV.C.2. *Støtte til miljøvenligt landbrug og dyrevelfærdsstøtte*

IV.C.2.A. Analyse

(50) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) Forordning (EF) nr. 1698/2005, særlig artikel 39 og 40, indeholder rammebestemmelser for EF-støtte til landbrugsproduktionsmetoder, der skal beskytte miljøet og bevare landskabet, og for støtte til dyrevelfærd. Der er fastsat yderligere betingelser og specifikationer i gennemførelsesbestemmelser, som Kommissionen har vedtaget. I henhold til artikel 88, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1698/2005 er statsstøtte til landbrugere, der giver tilsagn om at drive miljøvenligt landbrug og tilsagn på dyrevelfærdsområdet, og som ikke opfylder betingelserne i forordningens artikel 39 og 40, forbudt.

b) I henhold til artikel 88, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1698/2005 kan der ydes supplerende støtte ud over de maksimumsbeløb, der er fastsat i henhold til forordningens artikel 39, stk. 4, og artikel 40, stk. 3, og anført i bilaget, hvis det er behørigt begrundet. I behørigt begrundede undtagelsestilfælde kan minimumsperioden for sådanne tilsagn fraviges, jf. artikel 39, stk. 3, og artikel 40, stk. 2, i samme forordning. Af klarhedshensyn bør der fastsættes betingelser for anvendelse af disse specifikke statsstøtteregler. Den højere støtte bør normalt kun accepteres til gengæld for tilsagn, der medfører en reel ændring af den anvendte landbrugspraksis og har en påviselig positiv virkning på miljøet. Det bør sikres, at høj støtte i absolutte tal pr. hektar eller dyr ikke fører til uligevægt mellem de enkelte medlemsstaters samlede støtteniveau eller er med til at øge den.

IV.C.2.B. Politik for støtte til miljøvenligt landbrug og dyrevelfærdsstøtte

(51) Støtte til miljøvenligt landbrug og dyrevelfærdsstøtte betragtes som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i artikel 39 eller 40 i forordning (EF) nr. 1698/2005 og i de relevante gennemførelsesbestemmelser hertil, som Kommissionen vedtager.

(52) Ved anmeldelse af statsstøtte til miljøvenligt landbrug eller dyrevelfærd skal medlemsstaterne forpligte sig til at tilpasse ordningerne, så de bliver i overensstemmelse med de relevante ændringer af forordning (EF) nr. 1698/2005 eller gennemførelsesbestemmelserne hertil, som Kommissionen vedtager.

(53) En medlemsstat, der ønsker at yde supplerende støtte ud over de maksimumsbeløb, der er fastsat i henhold til artikel 39, stk. 4, eller artikel 40, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005, skal dokumentere, at foranstaltningen opfylder alle de betingelser, der er fastsat i forordningen og i de relevante gennemførelsesbestemmelser hertil. Medlemsstaten skal også give en begrundelse for den supplerende støtte, herunder en detaljeret opdeling af omkostningskomponenterne på grundlag af indkomsttab og meromkostninger som følge af det tilsagn, der er givet.

(54) Støtte, der overstiger de beløb, der er fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 1698/2005, betragtes principielt kun som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den ydes til dokumenterede meromkostninger og/eller indkomsttab, i undtagelsestilfælde under hensyntagen til særlige omstændigheder, som skal behørigt begrundes, til gengæld for tilsagn, der medfører en reel ændring af den anvendte landbrugspraksis og har en påviselig positiv virkning på miljøet. Medmindre det kan påvises, at den højere støtte kan medføre ganske særlige fordele for miljøbeskyttelsen, godkendes den ikke til landbrugere, der

([18]) EFT C 232 af 12.8.2000, s. 19.
([19]) EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3.

blot foreslår ikke at ændre gældende landbrugspraksis på de pågældende arealer (f.eks. for at de ikke ændrer ekstensiv græsning til mere intensive produktionsformer).

(55) Ønsker en medlemsstat at yde kompensation for transaktionsomkostninger, der skyldes tilsagn om at drive miljøvenligt landbrug eller tilsagn på dyrevelfærdsområdet, skal den fremlægge overbevisende dokumentation for disse omkostninger, f.eks. i form af omkostningssammenligninger med bedrifter, der ikke giver sådanne tilsagn. Kommissionen vil derfor normalt ikke godkende statsstøtte til transaktionsomkostninger i forbindelse med videreførelse af tidligere indgåede forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug og tidligere indgåede forpligtelser på dyrevelfærdsområdet, medmindre medlemsstaten dokumenterer, at omkostningerne stadig eksisterer, eller at der opstår nye transaktionsomkostninger.

(56) Hvis transaktionsomkostningerne beregnes på grundlag af gennemsnitsomkostninger og/eller gennemsnitsbedrifter, bør medlemsstaterne dokumentere, at især store bedrifter ikke får for stor kompensation. Ved beregningen af kompensationen ser medlemsstaterne på, om de pågældende transaktionsomkostninger er afholdt pr. bedrift eller pr. hektar.

(57) Støtte til omkostningerne til ikke-produktive investeringer i forbindelse med opfyldelsen af forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug kan ydes på op til 100 % af de støtteberettigede udgifter. Med henblik herpå bør ikke-produktive investeringer ikke medføre en betydelig nettoforhøjelse af bedriftens værdi eller fortjeneste.

(58) Når en medlemsstat i undtagelsestilfælde foreslår at yde statsstøtte for forpligtelser, som er af kortere varighed end den, der er fastsat i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005, bør den give en detaljeret begrundelse, herunder godtgøre, at de fulde miljømæssige virkninger af foranstaltningen kan opnås i denne kortere periode. Den foreslående støtte bør afspejle forpligtelsernes kortere varighed.

IV.C.3. *Natura 2000-betalinger og betalinger i forbindelse med direktiv 2000/60/EF*

IV.C.3.A. Analyse

(59) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) I henhold til artikel 38 i forordning (EF) nr. 1698/2005 kan der ydes EF-støtte til landbrugere for at kompensere for omkostninger og indkomsttab som følge af ulemper i de pågældende områder i forbindelse med gennemførelsen af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle ([20]), Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ([21]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ([22]).

b) I modsætning til artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger ([23]) er der i henhold til artikel 38 i forordning (EF) nr. 1698/2005 kun mulighed for at kompensere for virkningen af de tre direktiver, der er omhandlet i litra a). Som følge heraf bør der i henhold til dette afsnit ikke længere godkendes statsstøtte for indkomsttab eller meromkostninger som følge af gennemførelsen af andre EF-regler.

c) Der bør ikke ydes statsstøtte til dækning af omkostningerne ved blot at overholde betingelserne i enkeltbetalingsordningen, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1782/2003, og forpligtelsen i artikel 5 i samme forordning til at holde alle landbrugsarealer i god landbrugs- og miljømæssig stand.

IV.C.3.B. Politik

(60) Kommissionen betragter statsstøtte som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i artikel 38 i forordning (EF) nr. 1698/2005 og de relevante gennemførelsesbestemmelser hertil, som Kommissionen vedtager. Det bliver kun tilladt at yde støtte til overholdelse af forpligtelser, der rækker ud over krydsoverensstemmelsesforpligtelser og betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1782/2003. Støtte, der ikke overholder princippet om, at forureneren betaler, bør kun ydes i undtagelsestilfælde og bør være midlertidig og degressiv.

IV.C.4. *Anden støtte til miljøbeskyttelse*

(61) Investeringsstøtte til landbrugere til miljøbeskyttelse er omhandlet i kapitel IV.A.

(62) Kommissionen gennemgår andre former for støtte til miljøbeskyttelse på grundlag af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse, som hermed også skal anvendes på landbruget. Ændres disse rammebestemmelser, eller afløses de af andre, anvendes de nye bestemmelser, medmindre der fastsættes andet i dem.

([20]) EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

([21]) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

([22]) EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001 (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1).

([23]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

(63) Støtte til miljøbeskyttelse til virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, betragtes som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse. Ydes der investeringsstøtte til miljøbeskyttelse, kan der eventuelt anvendes en højere maksimumsstøttesats som følge af anvendelsen af de regler for investeringsstøtte, der er fastsat i kapitel IV.B.

IV.D. **Støtte til udligning af ulemper i visse områder**

(64) Dette underkapitel gælder kun for støtte til primærproduktionen (landbrugerne).

IV.D.1. *Analyse*

(65) Ifølge artikel 37 i forordning (EF) nr. 1698/2005 kan der ydes støtte for naturbetingede ulemper i bjergområder på højst 250 EUR/ha ULA og støtte i andre områder med ulemper på højst 150 EUR/ha ULA. Betalinger, som ligger over maksimumsbeløbene, kan bevilges i behørigt begrundede tilfælde, forudsat at gennemsnitsbeløbet for alle disse betalinger på medlemsstatsniveau ikke overstiger dette maksimumsbeløb. Ifølge artikel 88, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005 er det forbudt at yde statsstøtte til landbrugere til udligning af naturbetingede ulemper i bjergområder og i andre områder med ulemper, hvis den ikke opfylder betingelserne i artikel 37. Der kan dog ydes supplerende støtte ud over de beløb, der er fastsat i henhold til artikel 37, stk. 3, i behørigt begrundede tilfælde.

(66) I henhold til artikel 94, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005 finder artikel 37 og artikel 88, stk. 3, dog anvendelse fra den 1. januar 2010, såfremt der foreligger en retsakt vedtaget af Rådet efter proceduren i traktatens artikel 37. I henhold til artikel 93, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1698/2005 gælder de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1257/1999 dog indtil da, navnlig dens artikel 14, stk. 2, artikel 15 og artikel 51, stk. 3. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1783/2003 af 29. september 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) ([24]) blev det gennemsnitlige beløb, der kan ydes pr. hektar i henhold til artikel 15 i forordning (EF) nr. 1257/1999, forhøjet fra 200 EUR til 250 EUR i tilfælde, der er behørigt begrundet af objektive forhold. I modsætning til artikel 88, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005 er det i henhold til artikel 51, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1257/1999 forbudt at yde statsstøtte ud over det maksimumsbeløb, der er fastsat i bilaget til nævnte forordning, dvs. statsstøtte, der overstiger et gennemsnit på 250 EUR/ha.

(67) Der bør fastsættes en sammenhængende metode til beregning af anerkendte ulempers økonomiske virkning på grundlag af Kommissionens erfaringer på dette område. Metoden skal især sikre, at der ikke ydes overkompensation for naturbetingede ulempers økonomiske virkning.

(68) Det bør undgås, at der opstår konkurrencefordrejninger mellem medlemsstaterne på grund af alvorlig uligevægt mellem deres samlede støtteniveauer. Derfor bør der fastsættes et loft over, hvor stor kompensation der kan ydes.

(69) Disse regler kan tages op til fornyet overvejelse efter ikrafttrædelsen af artikel 37 og artikel 88, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005.

IV.D.2. *Politik*

(70) Indtil artikel 37 og artikel 88, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005 træder i kraft, betragter Kommissionen statsstøtte som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder betingelserne i artikel 14, stk. 1, de første to led i artikel 14, stk. 2, og artikel 15 i forordning (EF) nr. 1257/1999 og i gennemførelsesbestemmelser til denne forordning, som Kommissionen vedtager, og hvis støttemodtagerne opfylder krydsoverensstemmelsesforpligtelserne.

(71) Når statsstøtteforanstaltninger kombineres med støtte i henhold til forordning (EF) nr. 1257/1999, må den samlede støtte til landbrugeren ikke overstige de beløb, der fastsættes efter forordningens artikel 15.

(72) Når artikel 37 og artikel 88, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005 er trådt i kraft, betragter Kommissionen statsstøtte som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i disse artikler og gennemførelsesbestemmelser hertil, som Kommissionen vedtager.

(73) I alle tilfælde betragtes statsstøtte, der ydes i henhold til forordning (EF) nr. 1257/1999 og forordning (EF) nr. 1698/2005, kun som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den ydes på følgende betingelser:

a) medlemsstaten skal dokumentere, at der foreligger ulemper, og fremlægge bevis for, at der med den kompensation, der skal udbetales, ikke gives overkompensation for ulempernes virkning

b) godtgørelserne skal stå i forhold til ulempernes økonomiske virkning. Godtgørelserne skal derfor differentieres i forhold til ulempernes relative virkning i de forskellige områder med ulemper. Hvis ulempernes gennemsnitlige virkning pr. hektar på sammenlignelige bedrifter afviger med f.eks. 20 %, vil det sige, at godtgørelserne skal differentieres i overensstemmelse hermed

([24]) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 70.

c) kun den økonomiske virkning af permanente ulemper, som mennesket ikke er herre over, kan lægges til grund ved beregningen af godtgørelser. Strukturelle ulemper, der kan afhjælpes ved modernisering af bedrifter eller ved hjælp af faktorer som skatter og afgifter eller gennemførelsen af reformen af den fælles landbrugspolitik, må ikke tages i betragtning

d) Kommissionen vil kontrollere, at der ikke bliver givet overkompensation, og at godtgørelserne står i forhold til hinanden, ved hjælp af statistiske redskaber, som er harmoniseret på EU-plan. Findes der ikke sådanne redskaber, eller er de ikke gode nok, anvendes der andre data, hvis Kommissionen kan fastslå, at de er tilstrækkeligt repræsentative til kontrolformålene

e) godtgørelserne skal afspejle ulempernes gennemsnitlige økonomiske virkning pr. hektar

f) kompensationens størrelse fastsættes normalt ved, at man i den samme medlemsstat sammenholder gennemsnitsindkomsten pr. hektar på bedrifter i områder med ulemper med indkomsten på bedrifter af samme størrelse og med en produktion af de samme produkter i områder uden ulemper. I den forbindelse lægges den direkte indkomst fra landbrugsvirksomhed til grund eksklusive skatter, der er erlagt, og subsidier, der er modtaget. Betragtes en hel medlemsstat som bestående af områder med ulemper, sammenholdes de med tilsvarende områder i andre medlemsstater, hvis produktionsforhold, især hvad angår klima og geografi, fornuftsmæssigt kan sammenlignes med forholdene i den førstnævnte medlemsstat.

(74) Kommissionen forbeholder sig ret til i sammenhæng med regler for udvikling af landdistrikterne at kræve degressive betalinger til bedrifter over en vis størrelse. Med henblik herpå skal størrelsen på den bedrift, der vil modtage disse betalinger, angives i støtteanmeldelsen.

IV.E. **Støtte til overholdelse af regler**

(75) Dette underkapitel gælder kun for støtte til primærproduktionen (landbrugerne).

IV.E.1. *Analyse*

(76) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) I henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1698/2005 kan der ydes støtte til landbrugere til delvis dækning af de omkostninger og det indkomsttab, der opstår, når de skal anvende regler inden for miljøbeskyttelse, folkesundhed, dyre- og plantesundhed, dyrevelfærd og sikkerhed på arbejdspladsen.

b) I henhold til artikel 88, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1698/2005 er det forbudt at yde statsstøtte for at hjælpe landbrugerne med at tilpasse sig strenge normer, der er baseret på EF-lovgivningen, inden for miljøbeskyttelse, folkesundhed, dyre- og plantesundhed, dyrevelfærd og sikkerhed på arbejdspladsen, hvis den ikke opfylder betingelserne i artikel 31. Der kan dog ydes supplerende støtte ud over de maksimumsbeløb, der er fastsat i henhold til nævnte artikel, for at hjælpe landbrugerne med at overholde national lovgivning, der er mere vidtgående end EF-reglerne.

c) Hvis der ikke er fastsat EF-regler, er det i henhold til artikel 88, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1698/2005 forbudt at yde statsstøtte for at hjælpe landbrugere, der tilpasser sig strenge normer, som er baseret på national lovgivning, inden for miljøbeskyttelse, folkesundhed, dyre- og plantesundhed, dyrevelfærd og sikkerhed på arbejdspladsen, hvis den ikke opfylder betingelserne i artikel 31. Der kan dog ydes supplerende støtte ud over de maksimumsbeløb, der er fastsat i henhold til artikel 31, stk. 2, og anført i bilaget, hvis det er berettiget ifølge artikel 31.

d) For at skabe tilstrækkelig klarhed bør det fastlægges, hvad der kan betragtes som »betydelig indvirkning på de typiske driftsomkostninger« og »et betydeligt antal landbrugere«.

e) I henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1698/2005 må den samlede kompensation til en landbruger i en periode på fem år til dækning af de omkostninger og det indkomsttab, der opstår som følge anvendelsen af en eller flere regler, ikke overstige 10 000 EUR. Ydes der en betydelig supplerende statsstøtte ud over dette beløb, kan det føre til konkurrencefordrejninger, navnlig hvis der er store forskelle mellem medlemsstaters eller områders faktiske støtteniveau. Endvidere skulle større bedrifter bedre være i stand til at klare den virkning, som nye bindende regler har på driftsomkostningerne. Derfor bør der fastsættes et absolut maksimumsstøtteniveau.

f) Hvad angår nye regler, som ikke er baseret på EF-regler, bør støtten begrænses til omkostninger, der forårsages af regler, der medfører risiko for, at der skabes en reel konkurrencemæssig ulempe for de pågældende landbrugere.

IV.E.2. *Politik*

(77) Kommissionen betragter statsstøtte som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i artikel 31 og artikel 88, stk. 5 eller 6, i forordning (EF) nr. 1698/2005 og i gennemførelsesbestemmelser hertil, som Kommissionen vedtager.

(78) Støtte, der ligger over det loft, som er fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 1698/2005, må højst dække 80 % af

landbrugernes omkostninger og indkomsttab. Den samlede støtte, inkl. EF-støtte, må højst udgøre 12 000 EUR pr. bedrift. Dette beløb må ikke overskrides i en femårig periode, hvis der ydes kompensation for at opfylde mere end en regel.

(79) Der må kun ydes støtte i forbindelse med regler, som, hvis de beregnes for en gennemsnitsbedrift i den sektor og medlemsstat, der berøres af reglen, påviseligt er direkte årsag til:

a) en forhøjelse af driftsomkostningerne for det eller de produkter, som berøres af reglen, på mindst 5 % eller

b) et indkomsttab på mindst 10 % af nettoavancen på det eller de produkter, som berøres af reglen.

(80) Der må kun ydes støtte i forbindelse med regler, der fører til en sådan forhøjelse af driftsomkostningerne eller indkomsttab for mindst 25 % af alle bedrifter i den (under)sektor og medlemsstat, som berøres af reglen.

(81) I forbindelse med nationale regler skal medlemsstaten dokumentere, at indførelsen af den pågældende regel på nationalt plan indebærer risiko for at skabe en alvorlig konkurrencemæssig ulempe for de pågældende producenter. Risikoen for en sådan ulempe dokumenteres på grundlag af de gennemsnitlige nettoavancer for gennemsnitsbedrifter i den (under)sektor, der berøres af reglen.

IV.F. **Støtte til unge landbrugeres etablering**

(82) Dette underkapitel gælder kun for støtte til primærproduktionen (landbrugerne).

IV.F.1. *Analyse*

(83) Støtte til unge landbrugeres etablering vil normalt fremme udviklingen af sektoren som helhed og forhindre affolkning af landdistrikterne. Ved artikel 22 i forordning (EF) nr. 1698/2005 indføres der derfor en EF-ordning for støtte til unge landbrugeres etablering.

IV.F.2. *Politik*

(84) Kommissionen betragter statsstøtte til unge landbrugeres etablering som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder betingelserne i artikel 22 i forordning (EF) nr. 1698/2005 og i gennemførelsesbestemmelser hertil, som Kommissionen vedtager.

IV.G. **Støtte til førtidspensionering og ophør med landbrugsvirksomhed**

(85) Dette kapitel gælder kun for støtte til primærproduktionen (landbrugerne).

IV.G.1. *Analyse*

(86) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

— Ifølge artikel 23 i forordning (EF) nr. 1698/2005 kan der ydes støtte til førtidspensionering. Hvis der i forbindelse med sådanne støtteordninger kræves vedvarende og endeligt ophør med erhvervsmæssig landbrugsvirksomhed, har de normalt kun begrænset indvirkning på konkurrencevilkårene samtidig med, at de på lang sigt bidrager til udviklingen af sektoren som helhed.

VI.G.2. *Politik*

(87) Kommissionen betragter statsstøtte til førtidspensionering som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder betingelserne i artikel 23 i forordning (EF) nr. 1698/2005. Kommissionen godkender betalinger, der overstiger de maksimumsbeløb, der er fastsat i forordningen, hvis medlemsstaten dokumenterer, at de ikke videregives til erhvervsaktive landbrugere.

(88) For så vidt ordningerne er underlagt betingelser, der indebærer et vedvarende og endeligt ophør med erhvervslandbrug, vil Kommissionen tillade statsstøtte til landbrugeres ophør med landbrugsvirksomhed.

IV.H. **Støtte til producentsammenslutninger**

IV.H.1. *Analyse*

(89) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser: På grund af landbrugsproduktionens uensartethed har Kommissionen traditionelt stillet sig positivt til betaling af igangsætningsstøtte, der skal skabe incitament til oprettelse af producentsammenslutninger for at tilskynde landbrugerne til at slutte sig sammen med henblik på at koncentrere udbuddet og tilpasse produktionen til markedsbehovene. For at koncentrere støtten om små producentsammenslutninger og for at undgå, at der ydes store støttebeløb, bør støtten begrænses til små og mellemstore virksomheder og holdes inden for et bestemt loft.

IV.H.2. *Politik*

(90) Kommissionen betragter igangsætningsstøtte til producentsammenslutninger som forenelig med traktatens arti-

kel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i [artikel 9 i udkastet til fritagelsesforordning].

(91) Støtte til andre landbrugsforeninger, der varetager opgaver på produktionsniveau, såsom gensidig støtte og vikar- og driftskonsulentbistand på medlemmernes bedrifter, uden at være involveret i den fælles tilpasning af udbuddet til markedet, er ikke omfattet af dette afsnit. Kommissionen vil dog anvende dette afsnits principper på støtte, der ydes for at dække igangsætningsomkostningerne for sammenslutninger af producenter, der er ansvarlige for tilsynet med anvendelsen af oprindelsesbetegnelser eller kvalitetsmærker.

(92) Støtte, der ydes til producentsammenslutninger eller foreninger af sådanne til dækning af udgifter, som ikke er knyttet til igangsætningsomkostninger, såsom investeringer eller salgsfremmende aktiviteter, vil blive vurderet efter de herfor gældende regler.

(93) Til støtteordninger, der godkendes efter dette afsnit, knyttes som betingelse, at de tilpasses for at tage hensyn til eventuelle ændringer i forordningerne om de fælles markedsordninger.

(94) Som et alternativ til støtte til producentsammenslutninger eller foreninger af sådanne kan der ydes støtte af samme størrelsesorden direkte til producenterne som kompensation for deres bidrag til omkostningerne ved sammenslutningernes drift i de første fem år efter oprettelsen. Kommissionen godkender ikke statsstøtte til dækning af omkostninger som omhandlet i dette underkapitel til store virksomheder.

IV.I. **Støtte til jordfordeling**

IV.I.1. *Analyse*

(95) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) Støtte til jordfordeling fremmer sædvanligvis udviklingen af sektoren som helhed og forbedrer infrastrukturen. Ved artikel 30 i forordning (EF) nr. 1698/2005 indføres der derfor en EF-ordning til støtte for jordfordeling.

b) EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren for 2000-2006 har fastsat regler for ydelse af støtte til jordfordeling. Formålet med denne støtte var at støtte udvekslingen af landbrugsparceller og fremme etableringen af økonomisk levedygtige bedrifter.

c) Erfaringen har vist, at denne støtte til jordfordeling kan bevares i lyset af dens bidrag til udviklingen af landbrugssektoren og dens begrænsede virkninger på konkurrencen.

IV.I.2. *Politik*

(96) Kommissionen betragter støtte til jordfordeling som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i artikel 13 i [den nye fritagelsesforordning].

IV.J. **Støtte til fremme af produktion og afsætning af kvalitetslandbrugsprodukter**

IV.J.1. *Analyse*

(97) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) Støtteforanstaltninger, der har til formål at skabe incitament til at forbedre landbrugsprodukters kvalitet, vil normalt bidrage til at øge landbrugsproduktionens værditilvækst og hjælpe sektoren som helhed med at tilpasse sig til efterspørgslen, som bliver mere og mere kvalitetsorienteret. Kommissionen har generelt stillet sig positivt til en sådan støtte. Erfaringerne har dog vist, at sådanne støtteforanstaltninger kan true med at fordreje konkurrencevilkårene og kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne på en måde, der er i modstrid med den fælles interesse. Dette er navnlig tilfældet, når der er tale om store støttebeløb, eller når udbetalingen af støtte fortsætter, efter at støttens incitamentskabende virkning er ophørt, og den derfor antager form af driftsstøtte.

b) Ved artikel 32 i forordning (EF) nr. 1698/2005 blev der indført en særlig støtteforanstaltning for landbrugeres deltagelse i fødevarekvalitetsordninger. Statsstøttereglerne bør rettes ind efter denne støtteforanstaltning.

c) Store virksomheder bør selv kunne finansiere omkostningerne ved sådanne foranstaltninger; derfor bør støtten begrænses til små og mellemstore virksomheder. I denne sammenhæng fastsættes der i bilaget til forordning (EF) nr. 1698/2005 et maksimumsbeløb pr. bedrift.

d) På grund af lighederne mellem virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, bør støtte til disse virksomheder godkendes i henhold til reglerne for støtte til andre fremstillingsvirksomheder.

IV.J.2. *Politik*

(98) Kommissionen betragter statsstøtte til primærproducenterne (landbrugerne) til fremme af produktion af kvalitetslandbrugsprodukter som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i [artikel 14 i den kommende fritagelsesforordning].

(99) Kommissionen betragter statsstøtte til virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af land-

brugsprodukter, med henblik på at fremme produktion af kvalitetslandbrugsprodukter som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 70/2001.

(100) Kommissionen godkender ikke statsstøtte til dækning af omkostninger som omhandlet i dette underkapitel til store virksomheder.

(101) Støtte til investeringer, der er nødvendige for at modernisere produktionsanlæg, herunder investeringer, der er nødvendige for at forvalte dokumentationssystemet og udføre proces- og produktkontrollen, må kun ydes i henhold til reglerne i kapitel IV.A og IV.B.

IV.K. **Teknisk bistand i landbrugssektoren**

IV.K.1. *Analyse*

(102) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) Kommissionen stiller sig positivt til støtteordninger, som har til formål at yde teknisk bistand i landbrugssektoren. Blød støtte af denne art forbedrer EU-landbrugssektorens effektivitet og professionalisme og bidrager således til dens levedygtighed på lang sigt samtidig med, at den kun har meget begrænset virkning på konkurrencevilkårene. Da landbrugernes omkostninger i forbindelse med anvendelse af maskinringe til udveksling af maskiner og landbrugsarbejdskraft er tilbagevendende og udgør en del af en landbrugers normale driftsomkostninger, bør støtte hertil fremover begrænses til de minimis-støtte.

b) Store virksomheder bør selv kunne finansiere omkostningerne ved sådanne foranstaltninger. Derfor bør støtten begrænses til små og mellemstore virksomheder.

c) På grund af lighederne mellem virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, bør støtte til disse virksomheder godkendes i henhold til reglerne for støtte til andre fremstillingsvirksomheder.

IV.K.2. *Politik*

(103) Kommissionen betragter statsstøtte til teknisk bistand til primærproducenterne (landbrugerne) som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i [artikel 15 i den kommende fritagelsesforordning].

(104) Teknisk bistand til primærproducenterne (landbrugerne) kan ydes af producentsammenslutninger eller andre organisationer uanset deres størrelse.

(105) Kommissionen betragter statsstøtte til teknisk bistand til virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, med henblik på at fremme produktion af kvalitetslandbrugsprodukter som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 70/2001.

(106) Kommissionen godkender ikke statsstøtte til dækning af de omkostninger, som er omhandlet i punkt 104 og 105, til store virksomheder.

(107) Kommissionen vil i hvert enkelt tilfælde tage stilling til statsstøtte til andre aktiviteter, der tager sigte på at udbrede nye metoder, såsom relevante mindre pilotprojekter eller demonstrationsprojekter. Medlemsstaterne skal give en klar beskrivelse af projektet, herunder en redegørelse for projektets nyhedsværdi og for den offentlige interesse i at yde støtte til det (f.eks. fordi det ikke er blevet afprøvet før) og bevise, at følgende betingelser er opfyldt:

a) antallet af deltagende virksomheder og pilotordningens varighed skal begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at foretage en ordentlig afprøvning

b) den samlede støtte til sådanne projekter må ikke overstige 100 000 EUR pr. virksomhed i en periode på tre regnskabsår

c) resultaterne af pilotprojektet skal offentliggøres, i hvert fald på internettet, på en adresse, som er angivet i støtteordningen

d) andre betingelser, som Kommissionen måtte finde nødvendige for at undgå, at ordningen har en fordrejende virkning på markedet eller udgør driftsstøtte.

IV.L. **Støtte til husdyrsektoren**

IV.L.1. *Analyse*

(108) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren for 2000-2006 har fastsat regler for ydelse af støtte til husdyrsektoren. Formålet med denne støtte er at støtte bevarelsen og forbedringen af den genetiske kvalitet af Fællesskabets husdyr.

b) Erfaringen har vist, at denne støtte kun bør bibeholdes, hvis den reelt medvirker til at bevare og forbedre husdyrs genetiske kvalitet; støtte, der tager sigte på at dække en del af udgifterne til at holde individuelle

avlshandyr, kan ikke betragtes som opfyldende denne målsætning, idet den kun letter landbrugerne for udgifter, som de normalt skal bære i forbindelse med deres erhvervsaktivitet.

c) Støtte, der tager sigte på at dække en del af udgifterne ved indførelse på bedriftsplan af nyskabende avlsteknikker eller –praksis, kan opretholdes i en vis periode, selv om den også letter landbrugerne for udgifter, som de normalt skal bære i forbindelse med deres erhvervsaktivitet, i betragtning af det element af innovation, den fokuserer på; kunstig inseminering bør ikke være støtteberettiget, da den ikke betragtes som en nyskabende praksis.

d) Avl er ikke en ægte primærproduktionsaktivitet; investeringsstøtte til avlscentre bør derfor være underlagt reglerne for støtte til virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter.

e) Store virksomheder bør selv kunne finansiere omkostningerne ved foranstaltningerne i dette underkapitel. Derfor bør støtten begrænses til små og mellemstore virksomheder.

IV.L.2. *Politik*

(109) Kommissionen betragter statsstøtte til husdyrsektoren som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i artikel 16, stk. 1, litra a), b) og c), og i artikel 16, stk. 3, i [den nye fritagelsesforordning]. Kommissionen godkender ikke statsstøtte til dækning af omkostninger som omhandlet i dette kapitel til store virksomheder.

IV.M. **Støtte til fjernområderne og De Ægæiske Øer**

IV.M.1. *Analyse*

(110) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) I forordning (EF) nr. 1698/2005 er der fastsat specifikke undtagelser fra og satser for investeringsstøtte til både landbrugere og forarbejdnings- og afsætningsvirksomheder i fjernområderne og på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, jf. forordning (EF) nr. 2019/93. Der er allerede taget hensyn til disse støttesatser i kapitlet om investeringsstøtte.

b) I henhold til artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 af 30. januar 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder [25] skal foranstaltninger, der træffes som led i støtteprogrammer i fjernområderne, være forenelige med fællesskabsretten og i overensstemmelse med andre EF-politikker og dertil hørende foranstaltninger. Støtte til foranstaltninger i henhold til forordning (EF) nr. 247/2006 må navnlig ikke udgøre:

i) supplerende støtte til præmie- eller støtteordninger under en fælles markedsordning, medmindre der foreligger behørigt begrundede undtagelser på grundlag af objektive kriterier

ii) støtte til forskningsprojekter, til foranstaltninger til fremme af forskningsprojekter eller til foranstaltninger, der er berettiget til EF-støtte i henhold til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet [26]

iii) støtte til foranstaltninger, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1698/2005.

c) Siden 2000 har Kommissionen kun haft begrænsede erfaringer med statsstøtteforanstaltninger for fjernområderne. Derfor er det vanskeligt at give en generel beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der specielt vil kunne godkendes for disse områder.

d) I henhold til artikel 16 i forordning (EF) nr. 247/2006 kan Kommissionen for de landbrugsprodukter, der falder ind under anvendelsesområdet for traktatens bilag I, og som traktatens artikel 87, 88 og 89 gælder for, give tilladelse til driftsstøtte til produktion, forarbejdning og afsætning for at afhjælpe de særlige ulemper, der påhviler landbrugsproduktionen i fjernområderne som følge af deres fjerne beliggenhed, status som øsamfund og beliggenhed i EU's yderste periferi.

e) I henhold til artikel 21 i forordning (EF) nr. 247/2006 bemyndiges Spanien til at yde statsstøtte til produktion af tobak på De Kanariske Øer.

IV.M.2. *Politik*

(111) Kommissionen behandler forslag om statsstøtte, som skal imødekomme disse områders behov, individuelt på grundlag af de særlige bestemmelser, der gælder for områderne, idet den ser på, om foranstaltningerne er forenelige med områdernes programmer for udvikling af landdistrikterne, og hvilke virkninger de har på konkurrencen både i de pågældende områder og i andre dele af EU.

[25] EUT L 42 af 14.2.2006, s. 1.

[26] EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Senest ændret ved beslutning 2006/782/EF (EUT L 328 af 2.4.2006, s. 57).

V. RISIKO- OG KRISESTYRING

V.A. Generelt

(112) God risiko- og krisestyring er et vigtigt redskab til at opnå et bæredygtigt og konkurrencedygtigt landbrug i EU. Kommissionens meddelelse om risiko- og krisestyring i landbruget har for nylig sat gang i debatten ([27]). Rådet nåede under sin drøftelse af spørgsmålet i 2005 enstemmigt frem til den konklusion ([28]), at anvendelsen af statsstøtte til risiko- og krisestyringsforanstaltninger skal være omfattet af passende EF-konkurrenceregler. Der var enighed om, at risikostyringsredskaber for at være støtteberettigede skal være i overensstemmelse med EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til landbrugssektoren. Der var bred enighed mellem medlemsstaterne om, at selv om offentlig finansiering kan være nødvendig, især i forbindelse med etablering og iværksættelse af nye redskaber, er det også nødvendigt med et medansvar og altså et økonomisk bidrag fra landbrugsproducenterne.

(113) Som hjælp til styring af visse typer risici og kriser i landbruget kan det være hensigtsmæssigt at yde statsstøtte. Man skal dog hele tiden være opmærksom på, at en medlemsstat ikke har pligt til rent faktisk at yde statsstøtte. Selv om der er tale om samme risiko eller krise, kan det derfor forekomme, at producenterne i en medlemsstat eller et område modtager støtte, mens det ikke er tilfældet for producenterne i andre medlemsstater eller områder. Sådanne forskelle kan føre til konkurrencefordrejninger. Ved godkendelsen af statsstøtte til risiko- og krisestyring skal der derfor ligesom for andre typer statsstøtte tages hensyn til behovet for at undgå unødige konkurrencefordrejninger. Der bør kræves et minimumsbidrag fra producenterne til dækning af tab eller omkostninger ved foranstaltningerne eller en anden form for modydelse for at mindske risikoen for konkurrencefordrejninger og skabe et incitament til at minimere risikoen.

(114) Det er primærproduktionen (landbrugerne), der er udsat for de særlige risici og kriser, som opstår i landbruget. Virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, har normalt langt bedre muligheder for at gardere sig mod risici. Derfor bør visse typer risiko- og krisestøtte forbeholdes primærproduktionen.

(115) Der bør kun ydes statsstøtte for at hjælpe landbrugerne med at klare forskellige vanskeligheder, som opstår, selv om de har gjort en fornuftig indsats for at minimere risiciene. Statsstøtte bør ikke forlede landbrugerne til at løbe unødige risici. Landbrugerne bør selv bære konsekvenserne af uforsigtige valg af produktionsmetoder eller produkter.

(116) Ud fra disse betragtninger har Kommissionen taget de gældende risiko- og krisestyringsforanstaltninger, som kan finansieres ved hjælp af statsstøtte, op til fornyet overvejelse. Konklusionen er, at den eksisterende kombination af redskaber er tilfredsstillende, men at de bør finpudses på grundlag af erfaringen. Så snart den omfattende evaluering og fornyede gennemgang af EF's politik for kompensation for dyresygdomme, der stadig er i gang, er afsluttet, bliver det dog nødvendigt igen at gennemgå underkapitel V.B.4.

(117) Indførelsen i 2005 af de minimis-reglen ([29]) for primærproduktionen giver medlemsstaterne endnu et redskab til hurtigt at kunne yde et minimum af støtte uden først at skulle indhente Kommissionens godkendelse. Med indsættelsen af virksomheder, der forarbejder og afsætter landbrugsprodukter, i de minimis-forordningen, som gælder for virksomheder, der ikke har med landbrugsprodukter at gøre, åbnes der en yderligere mulighed for at yde støtte til førstnævnte virksomheder på indtil [200 000 EUR] pr. virksomhed og pr. periode på tre regnskabsår. Det må dog være klart, at de minimis-støtte ikke kan løse større økonomiske problemer som følge af en krise. Mere omfattende støtte skal ydes i henhold til reglerne for statsstøtte, som sikrer, at den kontrolleres af Kommissionen, og at der undgås konkurrencefordrejninger.

(118) Det siger sig selv, at disse statsstøtteregler ikke i sig selv kan garantere eller træde i stedet for en optimal krisestyring. Statsstøtte kan kun gøre krisestyringen lettere under nogle omstændigheder. En krise kan opstå fra den ene dag til den anden og kræve, at der bliver reageret hurtigt. For at krisestyringen kan blive effektiv, skal medlemsstaterne på et tidligt tidspunkt overveje, hvilke statsstøtteforanstaltninger der skal stilles til rådighed. Medlemsstaterne har ansvar for at undersøge de forskellige statsstøttemuligheder og oprette støtteordninger i tide, så de straks kan iværksættes i tilfælde af akutte problemer. Hvis der først skal udarbejdes en kompensationsordning, når krisen er opstået, og den skal anmeldes til og godkendes af Kommissionen, kan der gå lang tid, før der kan blive ydet støtte til dem, der trænger mest.

V.B. Støtte til kompensation for skader på landbrugsproduktionen eller produktionsmidlerne i landbruget

V.B.1. *Generelt*

(119) For at undgå risiko for fordrejning af konkurrencevilkårene finder Kommissionen det vigtigt, at støtten, der skal kompensere landbrugerne for skader på landbrugsproduktionen, ydes snarest muligt efter, at den skadevoldende begivenhed har fundet sted. Udbetales støtten først flere år efter, at den pågældende begivenhed har fundet sted, er der en reel fare for, at betalingen af støtten fremkalder de samme økonomiske virkninger som driftsstøtte. Det er navnlig tilfældet, når der betales støtte med tilbagevirkende

([27]) KOM(2005) 74.

([28]) Rådets dokument 11120/05 af 15. september 2005.

([29]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1860/2004 af 6. oktober 2004 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte i landbrugs- og fiskerisektoren (EUT L 325 af 28.10.2004, s. 4).

kraft for skader, som er blevet anmeldt uden ordentlig dokumentation. Uden en speciel begrundelse, der f.eks. kan gå på begivenhedens art og omfang eller det forhold, at skaden først har manifesteret sig senere eller fortsat manifesterer sig, vil Kommissionen derfor ikke godkende forslag om støtte, der fremsættes mere end tre år efter, at begivenheden fandt sted, eller at der udbetales støtte mere end fire år efter, at begivenheden fandt sted.

V.B.2. *Støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder*

(120) Dette underkapitel gælder for hele landbrugssektoren.

(121) Fordi der er tale om undtagelser fra det generelle princip i traktatens artikel 87, stk. 1, om statsstøttes uforenelighed med fællesmarkedet, har Kommissionen altid ment, at begreberne »naturkatastrofe« og »usædvanlig begivenhed« i artikel 87, stk. 2, litra b), må fortolkes restriktivt. Dette er blevet bekræftet af EF-Domstolen ([30]). Hidtil har Kommissionen accepteret, at jordskælv, laviner, jordskred og oversvømmelser kan betegnes som naturkatastrofer. For at fremme en hurtig krisestyring vil Kommissionen fremover godkende støtteordninger, der kompenserer for skader, som skyldes naturkatastrofer som jordskælv, laviner, jordskred, oversvømmelser m.m., hvis der kan udarbejdes en tilstrækkelig præcis beskrivelse.

(122) Usædvanlige begivenheder, som hidtil er blevet accepteret af Kommissionen, er krige, interne uroligheder eller strejker eller, med visse forbehold og afhængig af deres omfang, større nukleare eller industrielle uheld og brande, der resulterer i omfattende tab. På den anden side accepterede Kommissionen ikke, at en brand på et enkelt forarbejdningsanlæg, som var dækket af en normal erhvervsmæssig forsikring, kunne betragtes som en usædvanlig begivenhed. Generelt accepterer Kommissionen ikke, at udbrud af dyre- eller plantesygdomme kan anses for at udgøre naturkatastrofer eller usædvanlige begivenheder. I et enkelt tilfælde anerkendte Kommissionen dog et meget omfattende udbrud af en helt ny dyresygdom som en usædvanlig begivenhed. På grund af de vanskeligheder, der er forbundet med at forudse sådanne begivenheder, vil Kommissionen fortsætte med at vurdere forslag om ydelse af støtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), i hvert enkelt tilfælde under hensyntagen til sin hidtidige praksis på dette område.

(123) Når forekomsten af en naturkatastrofe eller en usædvanlig begivenhed er blevet godtgjort, vil Kommissionen tillade støtte på op til 100 % som kompensation for materielle skader. Kompensationen bør normalt beregnes for hver enkelt modtager. For at undgå overkompensation bør eventuelle beløb, der kommer til udbetaling, f.eks. i henhold til forsikringspolicer, fratrækkes støtten. Kommissionen vil også acceptere støtte, der skal kompensere landbrugerne for indkomsttab som følge af, at produktionsmidlerne er blevet ødelagt, hvis der ikke er tale om overkompensation. Ifølge Domstolens retspraksis skal medlemsstaterne i alle tilfælde dokumentere, at der er en direkte forbindelse mellem den skade, som den usædvanlige begivenhed har forvoldt, og statsstøtten, og give en så præcis vurdering som muligt af, hvor stor en skade de berørte producenter har lidt.

V.B.3. *Støtte, der skal kompensere landbrugerne for tab forårsaget af ugunstige vejrforhold*

(124) Dette underkapitel gælder kun for støtte til primærproduktionen (landbrugerne).

V.B.3.1. Analyse

(125) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) Det har altid været Kommissionens opfattelse, at ugunstige vejrforhold, såsom frost, haglbyger, is, regn eller tørke, ikke i sig selv kan betragtes som naturkatastrofer efter artikel 87, stk. 2, litra b). På grund af de skader, som sådanne begivenheder kan forvolde på landbrugsproduktionen eller landbrugsproduktionsmidlerne, kan de sidestilles med naturkatastrofer, når skadeniveauet når en vis tærskel set i forhold til den normale produktion. Kompensation, der ydes for skader forvoldt ved tilsvarende begivenheder, bidrager til udvikling af landbrugssektoren og bør godkendes i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

b) I modsætning til hvad der har været Kommissionens hidtidige praksis, synes det mest hensigtsmæssigt at fastsætte en fælles minimumstærskel på 30 % af den normale produktion for alle områder. I stedet for at der fastsættes et lavere skadeniveau i ugunstigt stillede områder, skulle der med fastsættelsen af en højere maksimumskompensation blive taget bedre hensyn til landbrugernes økonomisk svage stilling i de pågældende områder.

c) På grund af landbrugsproduktionens forskelligartethed er det også nødvendigt at fastholde en minimumstærskel for at sikre, at vejrforholdene ikke kan benyttes som et påskud for betaling af driftsstøtte. For at sikre, at skaderne er af et minimumsomfang, bør det i modsætning til tidligere praksis kræves, at minimumstærsklen for skader på flerårige afgrøder som frugttræer skal nås allerede det første år og ikke igennem flere år.

d) Når minimumstærsklen for skader er nået, har Kommissionen hidtil accepteret, at der også betales kompensation for de første 30 % tab. Dette har

([30]) Jf. dom af 11. november 2004 i sag C-73/03, Spanien mod Kommissionen, præmis 37; dom af 23. februar 2006 i sag C-346/03 og C-529/03, Giuseppe Atzeni og andre, præmis 79.

paradoksalt resulteret i, at en landbruger i et normalt område med et tab på 29 % ikke fik nogen som helst kompensation, mens en landbruger med et tab på 30 % kan have fået kompensation for 30 %. Den ordning vil måske ikke i tilstrækkelig grad tilskynde landbrugerne til at gøre alt for at begrænse skaderne. Der er derimod et økonomisk incitament til at nå minimumsskadetærsklen, som udløser ret til kompensation. Dette incitament bør reduceres ved, at der indføres en regel om, at nogle skader altid skal bæres af landbrugeren selv.

e) For at forbedre risikostyringen yderligere bør landbrugerne tilskyndes til så vidt muligt at tegne forsikringer. Fra et bestemt tidspunkt i fremtiden bør der derfor ydes nedsat kompensation for dårlige vejrforhold til landbrugere, som ikke har tegnet en forsikring for det pågældende produkt. Kun hvis en medlemsstat på overbevisende måde kan dokumentere, at der trods alle rimelige bestræbelser ikke har kunnet tegnes en overkommelig forsikring mod en given type begivenhed eller for et givet produkt, vil Kommissionen fravige dette krav.

f) Vandmangel kan i stigende grad blive afgørende for landbrugsproduktionen i nogle dele af EU. Landbrugerne og medlemsstaterne skal yde et aktivt bidrag til en god forvaltning af vandressourcerne for at afbøde tørkevirkningerne. Derfor bør der ikke godkendes kompensation for tørke i medlemsstater, der ikke har gennemført artikel 9 i direktiv 2000/60/EF for landbruget og ikke sikrer fuld dækning af omkostningerne ved vandforsyning til landbruget.

g) Kompensation for dårlige vejrforhold bør ligesom tidligere forbeholdes primærproduktionen (landbrugerne). For virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, må risikoen for dårlige vejrforhold betragtes som en normal erhvervsrisiko. Opstår der økonomiske vanskeligheder for disse virksomheder på grund af dårlige vejrforhold, kan de afhjælpes ved hjælp af redningseller omstruktureringsstøtte.

h) For at fremme en hurtig krisestyring bør Kommissionen i modsætning til sin sædvanlige praksis godkende støtteordninger, der ikke først kræver fremlæggelse af tabsdata. Medlemsstaterne bør dog skulle udlevere passende dokumentation for de pågældende vejrforhold i form af årlige rapporter.

V.B.3.2. Politik

(126) Kommissionen betragter støtte til dækning af tab forårsaget af ugunstige vejrforhold som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i [artikel 11 i den kommende fritagelsesforordning].

(127) For at sætte Kommissionen i stand til at vurdere støtteordningerne bør anmeldelser af støtteforanstaltninger, der skal kompensere for skader forårsaget af ugunstige vejrforhold, også omfatte relevant meteorologisk information. Informationen kan også gives efterfølgende i form af årlige rapporter, jf. [artikel 20, stk. 3, sidste punktum, i den kommende fritagelsesforordning].

(128) Kommissionen vil acceptere alternative metoder til beregning af normal produktion, herunder regionale referenceværdier, hvis den finder det godtgjort, at de er repræsentative og ikke baseret på unormalt høje udbytter. Har de ugunstige vejrforhold berørt et stort område på samme måde, kan udbetalingen af støtte baseres på gennemsnitlige tab, forudsat at de er repræsentative og ikke fører til en betydelig overkompensation af nogen støttemodtager.

(129) Støtte efter dette underkapitel må kun betales til landbrugere eller eventuelt til en producentorganisation, som landbrugeren er medlem af, og den bør ikke overstige landbrugerens faktiske tab.

(130) For tab, der opstår fra den 1. januar 2010, vil Kommissionen kun fravige kravet i [artikel 11, stk. 8, i den kommende fritagelsesforordning], hvis en medlemsstat på overbevisende måde kan dokumentere, at der trods alle rimelige bestræbelser ikke fandtes en overkommelig forsikring mod de statistisk set hyppigst forekommende klimatiske risici i den pågældende medlemsstat eller region på det tidspunkt, hvor skaden opstod.

V.B.4. *Støtte til bekæmpelse af dyre- og plantesygdomme*

(131) Dette underkapitel gælder kun for støtte til primærproduktionen (landbrugerne). Så snart den omfattende evaluering og fornyede gennemgang af EF's politik for kompensation for dyresygdomme, der stadig er i gang, er afsluttet, bliver det dog nødvendigt igen at gennemgå det relevante underkapitel.

V.B.4.1. Analyse

(132) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) Hvis en landbruger mister husdyr som følge af en dyresygdom, eller hvis hans afgrøder bliver angrebet af en plantesygdom, er dette normalt ikke en naturkatastrofe eller en usædvanlig begivenhed i traktatens forstand. I de tilfælde kan støtte, der skal kompensere for de opståede tab, og støtte, der skal forhindre fremtidige tab, kun tillades af Kommissionen på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvori det er fastsat, at støtte til fremme af udviklingen af visse

erhvervsgrene kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

b) Ud fra ovennævnte principper mener Kommissionen, at betaling af støtte til landbrugere for at kompensere for tab, der skyldes dyre- eller plantesygdomme, kun kan accepteres som led i et program på EF-plan eller nationalt eller regionalt plan for forebyggelse, bekæmpelse eller udryddelse af den pågældende sygdom. Støtte, som blot giver landbrugerne kompensation for tab, uden at der tages skridt til at afhjælpe problemet ved kilden, må betragtes som ren driftsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Kommissionen vil derfor kræve, at der på EF-plan eller nationalt plan foreligger love eller administrative bestemmelser om, at de nationale myndigheder skal gribe ind over for den pågældende sygdom, enten ved at indføre foranstaltninger til at udrydde den, især gennem bindende foranstaltninger, som giver anledning til kompensation, eller ved at have et varslingssystem, der, når det er relevant, er kombineret med støtte for at tilskynde enkeltpersoner til frivilligt at deltage i forebyggende foranstaltninger ([31]). Deraf følger, at kun sygdomme, der berører de offentlige myndigheder, og ikke foranstaltninger, som det med rimelighed kan kræves, at landbrugerne selv tager ansvaret for, kan omfattes af støtteforanstaltninger.

c) Formålet med støtteforanstaltningerne bør enten være:

i) forebyggende, idet de omfatter screening eller analyser, undersøgelse af skadegørere, som kan overføre sygdommen, forebyggende vaccinationer af dyr eller behandling af afgrøder og forebyggende slagtning af husdyr eller destruktion af afgrøder

ii) kompenserende, idet de sygdomsramte husdyr slagtes eller de angrebne afgrøder destrueres efter ordre eller anbefaling fra myndighederne, eller dyrene dør som følge af vaccinationer eller andre foranstaltninger, som myndighederne har anbefalet eller beordret, eller

iii) kombineret, idet der til støtteordningen, som skal kompensere for de tab, der opstår som følge af sygdommen, er knyttet en forpligtelse for støttemodtageren til fremover at træffe passende forebyggende foranstaltninger som fastsat af myndighederne.

([31]) Hvis det viser sig, at dyre- eller plantesygdomme skyldes ugunstige vejrforhold, vil Kommissionen evaluere støtteforanstaltningen efter bestemmelserne i underkapitel V.B.3 ovenfor, og disse krav vil ikke gælde.

d) For at forbedre risikostyringen bør der tages hensyn til, om landbrugerens adfærd (f.eks. valg af produktionsmetode) har medvirket til at øge sygdomsrisikoen.

e) Kompensation for dyre- og plantesygdomme bør ligesom tidligere kun ydes til primærproduktionen (landbrugerne). For virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, må risikoen for sygdomme betragtes som en normal erhvervsrisiko. Opstår der økonomiske vanskeligheder for disse virksomheder på grund af konsekvenserne af dyre- eller plantesygdomme, kan de afhjælpes ved hjælp af rednings- eller omstruktureringsstøtte. Med indsættelsen af virksomheder, der forarbejder og afsætter landbrugsprodukter, i de minimis-forordningen, som gælder for virksomheder, der ikke har med landbrugsprodukter at gøre, åbnes der en yderligere mulighed for at yde støtte til førstnævnte virksomheder på indtil 200 000 EUR pr. virksomhed og pr. periode på tre regnskabsår.

f) Når det gælder TSE-test (transmissible spongiforme encephalopatier), er følgende taget i betragtning:

i) testene har til formål at forhindre spredning af TSE, en sygdom, som udgør en særlig trussel for menneskers sundhed

ii) med statsstøtte af uensartet omfang er der risiko for konkurrencefordrejning, i det mindste når det gælder slagtekvæg. De fleste medlemsstater yder dog for øjeblikket en eller anden form for statsstøtte. Priserne for TSE-test varierer fortsat fra medlemsstat til medlemsstat. For at mindske risikoen for konkurrencefordrejning, som kan opstå ved, at der ydes støtte til TSE-test på kvæg, der slagtes til konsum, og for at fremme forskning i billige test bør støtten begrænses til 40 EUR, som for øjeblikket er den laveste pris i Fællesskabet

iii) ved at tvinge landbrugerne til at betale for testningen af døde dyr kan man frygte, at nogle af dem vil prøve at undgå kontrol ved ulovligt at skaffe sig af med kadavere, hvilket vil gå ud over statistikkernes pålidelighed og medføre sundhedsrisici

iv) når det gælder dyr af mindre værdi som får og geder, kan TSE-testen koste mere, end dyret er værd. Hvis ejerne tvinges til at betale for test, kan der opstå risiko for, at disse dyr afsættes uden testning med deraf følgende indskrænkning af datamængden

v) både når det gælder døde dyr og dyr af mindre værdi, synes risikoen for konkurrencefordrejning ved ydelse af støtte at være mindre end for slagtekvæg.

g) Hvad angår støtte til døde dyr, er følgende blevet taget i betragtning:

i) døde dyr er et normalt fænomen i husdyrproduktionen og derfor en del af de normale produktionsomkostninger

ii) ifølge princippet om, at forureneren betaler ([32]), har producenterne det primære ansvar for, at døde dyr fjernes på korrekt måde, og at de dermed forbundne omkostninger betales

iii) at yde støtte til eliminering af affald kan gå imod princippet om, at der kun bør ydes støtte for adfærd, som går videre end god landbrugspraksis. Ifølge EF-retsforskrifterne, som er en del af god landbrugspraksis, skal kadavere bortskaffes på korrekt måde

iv) omkostningerne ved fjernelse af døde dyr kan være høje, navnlig når kroppe af tunge dyr som kvæg eller heste skal fjernes fra afsidesliggende steder

v) det er svært at kontrollere, hvad landbrugerne gør med kadaverne. Der er risiko for, at kadavere bortskaffes ulovligt, hvilket skaber alvorlige sundhedsrisici

vi) når kadavere skal testes for TSE, kan ukontrolleret bortskaffelse for at undgå omkostninger have den yderligere ulempe, at disse dyr ikke testes, selv om netop disse dyr burde testes for at sikre pålidelige TSE-statistikker

vii) risikoen for konkurrencefordrejning ved statsstøtte til fjernelse af døde dyr betragtes som forholdsvis lille

viii) statsstøtte bør kun accepteres for døde dyr på bedriftsniveau og ikke på noget andet niveau, såsom slagterier, hvor kontrollen af korrekt fjernelse er lettere at foretage

ix) når dyr aflives af sygdomsgrunde efter påbud fra myndighederne, vil udbetaling af kompensation til landbrugeren fortsat blive behandlet og godkendt i henhold til de almindelige regler for kompensation for dyresygdomme, der er fastsat i underkapitel V. B.4. I forbindelse med TSE er det i artikel 13, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier ([33]) fastsat, at »der udbetales straks kompensation til ejerne for tabet af dyr, der aflives, eller animalske produkter, der destrueres i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, og nærværende artikels stk. 1, litra a) og c)«.

h) Hvad angår støtte til slagteriaffald, er følgende blevet taget i betragtning:

i) slagteriaffald er affald, der opstår på slagterier, i opskæringsvirksomheder eller hos slagtere, herunder navnlig animalske biprodukter, som er omfattet af kategori 1, 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum ([34])

ii) fjernelse og destruktion af slagteriaffald er en væsentlig omkostningsfaktor for slagterier og opskæringsvirksomheder (og deres kunder, hvis de skal afholde omkostningerne)

iii) ifølge princippet om, at forureneren betaler, har producenterne af affald det primære ansvar for, at affaldet fjernes på korrekt måde, og at de dermed forbundne omkostninger betales

iv) ydelse af statsstøtte hertil kan skabe alvorlig konkurrencefordrejning

v) kontrol synes normalt at sikre, at slagteriaffald behandles korrekt

vi) de fleste medlemsstater er enige om, at omkostningerne ved fjernelse af slagteriaffald bør afholdes af de erhvervsdrivende, der har forårsaget dem

vii) det forekommer derfor rimeligt at udelukke enhver statsstøtte til omkostninger ved bortskaffelse af slagteriaffald og andre driftsomkostninger for slagterier. Statsstøtte til investeringer i forbindelse med bortskaffelse af slagteriaffald vil blive behandlet efter de relevante regler for investeringsstøtte.

([32]) EF-traktatens artikel 174, stk. 2. Hvad angår statsstøtte, jf. især afsnit 5 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren og EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse (EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3).

([33]) EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1041/2006 (EUT L 187 af 8.7.2006, s. 10).

([34]) EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 208/2006 (EUT L 36 af 8.2.2006, s. 25).

V.B.4.2. Politik

(133) Kommissionen betragter statsstøtte til bekæmpelse af dyre- og plantesygdomme som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i [artikel 10 i den kommende fritagelsesforordning].

(134) Kommissionen betragter statsstøtte til TSE-test og døde dyr som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i [artikel 16 i den kommende fritagelsesforordning].

(135) I forbindelse med døde dyr og slagteriaffald godkender Kommissionen ikke følgende statsstøtte:

a) støtte til døde dyr, som gives til forarbejdnings- og afsætningsvirksomheder

b) støtte til dækning af omkostningerne ved bortskaffelse af slagteriaffald, der fremkommer efter disse rammebestemmelsers ikrafttrædelse.

(136) Hvis der ydes støtte i henhold til EF's og/eller nationale og/eller regionale støtteordninger, vil Kommissionen kræve bevis for, at der ikke ved kumulation af forskellige ordninger kan ydes overkompensation. Hvis der er blevet godkendt EF-støtte, bør dato og henvisning til den relevante kommissionsbeslutning oplyses.

(137) Kommissionen godkender kun denne form for statsstøtte til landbrugere.

V.B.5. *Støtte til betaling af forsikringspræmier*

(138) Dette underkapitel gælder kun for støtte til primærproduktionen (landbrugerne).

V.B.5.1. Analyse

(139) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) I mange tilfælde er forsikring et meget nyttigt middel til god risiko- og krisestyring. Af samme årsag og i lyset af landbrugernes ofte begrænsede finansieringsmuligheder stiller Kommissionen sig positivt til statsstøtte til forsikring til primærproduktionen (landbrugerne).

b) Store virksomheder og virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, bør selv kunne finansiere forsikringsomkostningerne. Der bør ikke godkendes statsstøtte til forsikringspræmier til sådanne virksomheder.

c) Erfaringen har vist, at det ikke er nødvendigt at kræve, at forsikring mod dyre- eller plantesygdomme kombineres med forsikring mod katastrofer og tilsvarende begivenheder. Medlemsstaterne bør også have lov til at yde offentlig støtte alene til dyre- og plantesygdomme. Differentieringen af den maksimale støtteintensitet i forhold til den eller de dækkede risici bør dog bibeholdes.

V.B.5.2. Politik

(140) Kommissionen betragter støtte til betaling af forsikringspræmier som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i [artikel 12 i den kommende fritagelsesforordning].

(141) Kommissionen vil gennemgå andre støtteforanstaltninger i forbindelse med forsikring mod naturkatastrofer og usædvanlige begivenheder i hvert enkelt tilfælde, navnlig genforsikringsordninger og andre støtteforanstaltninger for producenter i områder med særlig høj risiko.

(142) Kommissionen godkender ikke statsstøtte til betaling af forsikringspræmier til store virksomheder og virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter.

V.C. **Støtte til nedskæring af produktions-, forarbejdnings- og afsætningskapacitet**

V.C.1. *Analyse*

(143) Kommissionen ser positivt på støtteordninger til nedskæring af kapacitet i landbruget, hvis de er i overensstemmelse med EF-bestemmelserne om nedskæring af produktionskapacitet, og hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) støtten skal være i sektorens almene interesse

b) modtageren skal erlægge en modydelse

c) der må ikke kunne ydes støtte til redning og omstrukturering

d) der må ikke overkompenseres for tab af kapital og fremtidig indkomst.

V.C.2. *Politik*

(144) Kommissionen betragter støtte til kapacitetsnedskæring som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder følgende betingelser:

a) Støtten skal påviseligt være i sektorens interesse som helhed. Hvis der ikke er overkapacitet, og det er klart, at kapaciteten nedskæres af dyresundheds-, sundheds-, hygiejne- eller miljøårsager, f.eks. for at reducere den

samlede belægningsgrad, og at den overholder alle gældende normer og ellers ikke ville være blevet reduceret, så vil dette være tilstrækkeligt til at vise, at denne betingelse er opfyldt.

b) I andre tilfælde bør der kun ydes støtte til nedskæring af produktionskapaciteten i sektorer, hvor der er en klar overkapacitet på regionalt eller nationalt plan. I sådanne tilfælde kan det med rimelighed forventes, at markedskræfterne i sidste ende vil medføre de fornødne strukturtilpasninger. Støtte til kapacitetsnedskæring kan derfor kun godkendes, hvis den indgår i et program for omstrukturering af sektoren med faste mål og en særskilt tidsplan. Kommissionen vil ikke godkende støtteordninger af ubegrænset varighed, da erfaringerne viser, at de kan medføre, at de nødvendige ændringer udskydes.

c) For at kapacitetsnedskæringsordningerne hurtigt kan få virkning på markedet, bør de normalt begrænses til højst seks måneder til indsamling af ansøgninger om deltagelse og yderligere tolv måneder til den egentlige nedskæring.

d) Kommissionen forbeholder sig ret til at knytte betingelser til godkendelsen af støtten.

e) Der må ikke betales støtte, som ville gribe ind i de fælles markedsordningers mekanismer. Støtteordninger for sektorer, for hvilke der gælder produktionsbegrænsninger eller -kvoter, vil blive vurderet i hvert enkelt tilfælde.

f) Støttemodtagerens modydelse skal være af tilfredsstillende omfang. Modydelsen vil normalt bestå i en definitiv og uigenkaldelig beslutning om at fjerne eller uigenkaldeligt nedlægge den pågældende produktionskapacitet. Dette indebærer enten fuldstændig nedlæggelse af kapaciteten fra den pågældende virksomheds side eller lukning af et specifikt anlæg, når det drejer sig om en virksomhed, der driver mere end et produktionsanlæg. Der skal indhentes retligt bindende tilsagn fra støttemodtageren om, at nedlæggelsen/lukningen er definitiv og uigenkaldelig, og at støttemodtageren ikke vil starte en tilsvarende virksomhed et andet sted. Disse tilsagn skal også være bindende for en eventuel fremtidig køber af det pågældende anlæg.

g) Adgangen til kapacitetsnedskæringsordningerne er forbeholdt landbrugere, der har haft en reel produktion, og produktionskapacitet, der reelt har været i brug hele tiden i de sidste fem år før nedskæringen. Hvis produktionskapaciteten allerede er nedlagt definitivt, eller hvis en sådan nedlæggelse forekommer uundgåelig, kan modtageren ikke erlægge nogen modydelse, og der kan ikke ydes støtte.

h) For at undgå erosion og andre negative miljøpåvirkninger skal åbne landbrugsarealer og plantager, der tages ud af produktion, principielt beplantes med skov, således at det sikres, at negative miljøpåvirkninger undgås. Åbne landbrugsarealer og plantager kan alternativt tages i brug igen femten år efter den faktiske kapacitetsnedskæring. Indtil da skal sådanne landbrugsarealer og plantager bevares i god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1782/2003 samt de relevante gennemførelsesbestemmelser hertil. Nedlæggelsen af anlæg, der er omfattet af Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ([35]), skal ske i overensstemmelse med direktivets artikel 3, der kræver, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at undgå forureningsfare og for at bringe stedet tilbage i en tilfredsstillende stand.

i) For at den offentlige støtte, der stilles til rådighed, får maksimal virkning på den eksisterende produktionskapacitet, sørger medlemsstaten for, at kun virksomheder, der opfylder obligatoriske minimumsnormer, er støtteberettigede, og at virksomheder, der ikke opfylder disse normer, og som i forvejen ville være tvunget til at indstille produktionen, ikke kan modtage støtte.

j) Det skal være muligt at udelukke muligheden for, at der udbetales støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder. Hvis støttemodtageren er i en finansieringskrise, vil støtten derfor blive vurderet i overensstemmelse med Fællesskabets rammebestemmelser for redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.

k) Alle erhvervsdrivende i den pågældende sektor bør have adgang til ordningen på de samme vilkår. For at opnå den maksimale virkning bør medlemsstaten anvende en gennemskuelig ordning for indkaldelse af interessetilkendegivelser, hvor alle potentielt interesserede producenter offentligt opfordres til at deltage. Samtidig bør ordningen forvaltes således, at den hverken kræver eller fremmer konkurrencebegrænsende aftaler eller samordnet praksis mellem de berørte virksomheder.

l) Støtten bør udelukkende kompensere for tabet af aktiver, målt som aktivernes aktuelle salgsværdi, plus et incitamentskabende beløb, som ikke må overstige 20 % af aktivernes værdi. Der kan også ydes kompensation for omkostningerne ved, at produktionskapaciteten er ødelagt, og for omkostningerne ved

([35]) EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 af 3.2.2006, s. 1).

tilplantning med skov. Der kan også ydes støtte, som opvejer de obligatoriske sociale udgifter som følge af gennemførelsen af ordningen.

m) Da disse støtteforanstaltninger har til formål at omstrukturere den pågældende sektor, hvilket i sidste ende bliver til fordel for de erhvervsdrivende, som forbliver aktive i sektoren, og for at mindske en potentiel risiko for konkurrencefordrejning og faren for overkompensation mener Kommissionen, at mindst halvdelen af udgifterne til denne støtte bør dækkes ved hjælp af et bidrag fra sektoren. Det betyder, at sektoren skal yde et kontant bidrag på mindst 50 % af de faktiske offentlige udgifter til gennemførelse af ordningen. Dette krav gælder dog ikke, hvis kapaciteten nedlægges af sundheds- eller miljømæssige grunde.

n) Hvis en medlemsstat indfører en ordning med henblik på at nedlægge kapacitet, skal den forpligte sig til ikke at yde støtte til oprettelse af ny produktionskapacitet i den pågældende sektor i de fem år, som følger efter nedlæggelsesordningens afslutning.

V.D. Støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder

(145) Støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder i landbruget vil blive vurderet efter Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ([36]).

VI. ANDRE TYPER STØTTE

VI.A. Støtte til fremme af beskæftigelsen

VI.A.1. *Analyse*

(146) Siden 2002 har støtte til jobskabelse i landbruget været omfattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002 af 12. december 2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse ([37]). Denne forordning indeholder et sammenhængende regelsæt for denne støtte. Beskæftigelsesstøtte, som er begrænset til landbruget, men som opfylder alle andre betingelser i forordningen, er ikke fritaget. På grund af de særlige forhold, der kendetegner landbruget og især primærproduktionen, kan medlemsstaterne have interesse i at indføre særlige støtteordninger for beskæftigelsen i landbruget. Så længe der er adgang til støtten for hele landbrugssektoren, uden at støtten forbeholdes bestemte produkter, synes fordelene ved en sådan støtte at være større end risikoen for fordrejninger.

VI.A.2. *Politik*

(147) Kommissionen betragter statsstøtte til beskæftigelse i landbruget som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i artikel 1 og 2 og artikel 4 til 9 i forordning (EF) nr. 2204/2002. Støtte, der er begrænset til landbruget, godkendes på de samme betingelser.

VI.B. Støtte til forskning og udvikling

(148) Støtte til forskning og udvikling i landbruget vil blive gennemgået efter kriterierne i de gældende EF-rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling ([38]) under hensyntagen til muligheden for ekstrastøtte til forskning til fordel for landbruget.

VI.C. Horisontale støtteinstrumenter for landbruget

(149) For fuldstændighedens skyld gøres der opmærksom på, at ud over ovennævnte støtteinstrumenter og regler gælder også følgende regler for definition af støtte og dens forenelighed med EF-traktaten for landbruget:

a) Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte ([39])

b) meddelelse fra Kommissionen om statsstøtte og risikovillig kapital ([40])

c) meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 angående statsstøtte i form af garantier ([41])

d) fællesskabsrammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ([42])

e) Kommissionens beslutning 2005/842/EF af 28. november 2005 om anvendelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 86, stk. 2, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ([43])

([36]) EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.
([37]) EFT L 337 af 13.12.2002, s. 3. Ændret ved forordning (EF) nr. 1040/2006 (EUT L 187 af 8.7.2006, s. 8).
([38]) EFT C 45 af 17.2.1996, s. 5, senere ændret for så vidt angår deres anvendelse i landbrugssektoren, EFT C 48 af 13.2.1998, s. 2. Afløses af nye bestemmelser pr. 1.1.2007.
([39]) EFT L 10 af 13.1.2001, s. 20. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1040/2006 (EUT L 187 af 8.7.2006, s. 8).
([40]) EFT C 235 af 21.8.2001, s. 3.
([41]) EFT C 71 af 11.3.2000, s. 14.
([42]) EUT C 297 af 29.11.2005, s. 4.
([43]) EUT L 312 af 29.11.2005, s. 67.

f) Kommissionens direktiv 80/723/EØF af 25. juni 1980 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder ([44])

g) meddelelse fra Kommissionen om statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger ([45])

h) meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne ([46])

i) anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 [nu 87 og 88] på offentlige myndigheders bedrifter ([47]).

(150) Hvis nogen af disse støtteinstrumenter revideres, har Kommissionen i sinde fortsat at inkludere landbruget, medmindre der viser sig at være overbevisende grunde til at fastsætte særlige regler for landbruget.

(151) Hvad angår anvendelsen af EF-traktatens artikel 86, stk. 2, i landbruget, har Kommissionen udtalt, at virksomheder, som beskæftiger sig med produktion og afsætning af de produkter, der er omfattet af traktatens bilag I, og som er genstand for en fælles markedsordning, ikke kan betragtes som virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse i den betydning, der er fastsat i traktatens artikel 86, stk. 2 ([48]).

VI.D. STØTTE TIL REKLAME FOR LANDBRUGSPRODUKTER

VI.D.1. *Analyse*

(152) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) Ved »reklame« forstås i dette underkapitel aktiviteter, der har til formål at få de økonomiske aktører eller forbrugerne til at købe det pågældende produkt. Hertil regnes alle former for materiale, som uddeles direkte til forbrugerne med samme formål, inklusive salgsfremmende foranstaltninger rettet mod forbrugerne på salgsstedet.

b) Salgsfremmende foranstaltninger i form af formidling af videnskabelig viden til den brede offentlighed, afholdelse af handelsmesser og -udstillinger og deltagelse i sådanne arrangementer og lignende PR-foranstaltninger, herunder analyser og markedsundersøgelser, betragtes derimod ikke som reklame. I alle tilfælde, hvor udgifter angives at være statsstøtteberettigede andre steder i disse rammebestemmelser, navnlig i underkapitel IV.K, finder bestemmelserne i det relevante underkapitel anvendelse. I denne sammenhæng betragtes aktiviteter i forbindelse med arrangement af og deltagelse i fora om udveksling af knowhow mellem virksomheder, konkurrenter, udstillinger og messer og formidling af videnskabelig knowhow og faktuel information om kvalitetssystemer ikke som reklame, men som teknisk bistand.

c) Generel oplysning om fordelene ved en fødevare (f.eks. frugt), som ikke har til formål at tilskynde forbrugerne til at købe varen, betragtes ikke som reklame, fordi den ikke direkte er til fordel for producenterne.

d) Normalt forventes det, at producenterne og de handlende selv afholder udgifterne til reklame som en del af deres normale økonomiske virksomhed. Hvis støtte til reklame for landbrugsprodukter derfor ikke skal betragtes som driftsstøtte, men skal være forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), må det kræves, at støtten ikke ændrer handelsvilkårene i et omfang, der strider mod den fælles interesse, og at den fremmer udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner.

e) På mellemlang og lang sigt foretrækker forbrugerne varer af ensartet høj kvalitet. Reklame for kvalitetskontrolordninger, hvor formålet er at opnå en ensartet høj kvalitetsstandard, kan formodes at styrke forbrugernes tillid til Fællesskabets landbrugsproduktion, forbedre landbrugernes indkomster og således fremme udviklingen af sektoren som helhed. Kvalitetsprodukter har desuden klart særlige egenskaber, som andre tilsvarende produkter ikke har. Reklame for disse egenskaber vildleder ikke forbrugeren og kan også formodes at fremme sektorens udvikling. Af disse grunde bør støtten, i stedet for som tidligere at uddeles på grundlag af et sæt positive kriterier, koncentreres om reklamekampagner til fordel for kvalitetsprodukter defineret som produkter, der opfylder kriterier, der er fastsat i henhold til artikel 32 i forordning (EF) nr. 1698/2005.

f) Hvad henvisning til produkternes oprindelse angår, har Kommissionen i en række år godkendt visse typer støtte til reklame for landbrugsprodukter. Erfaringen har dog vist, at reklamekampagner meget ofte tager sigte på at styrke de indenlandske forbrugeres

([44]) EFT L 195 af 29.7.1980, s. 35. Senest ændret ved direktiv 2005/81/EF (EUT L 312 af 29.11.2005, s. 47).
([45]) EFT C 209 af 10.7.1997, s. 3.
([46]) EFT C 384 af 10.12.1998, s. 3.
([47]) EF-Bull. 9-1984.
([48]) Kommissionens beslutning 2000/628/EF af 11. april 2000 om den statsstøtte, som Italien har ydet til Centrale del Latte di Roma (EFT L 265 af 19.10.2000, s. 26, betragtning 113-115).

præference for medlemsstatens egne produkter, hvilket gør støtte til dette formål uforenelig med traktaten.

g) Hvis et landbrugsprodukt eller et andet produkt eller et levnedsmiddel imidlertid besidder særlige egenskaber, der kan føres tilbage til produktets geografiske oprindelse, kan produktets eller levnedsmidlets producenter via de ansvarlige nationale myndigheder ansøge om registrering på fællesskabsniveau af en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) eller en beskyttet geografisk betegnelse (BGB) i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ([49]). Hvis produktet godkendes til registrering, betyder det, at Fællesskabet har anerkendt eksistensen af en snæver sammenhæng mellem det pågældende produkts kendetegn og dets geografiske oprindelse. I disse tilfælde er der ikke modstrid mellem den fælles interesse og støtte til reklame, som indeholder en henvisning til det pågældende produkts oprindelsessted, forudsat at henvisningen til oprindelsesstedet svarer nøjagtigt til de oplysninger, der er registreret af Fællesskabet. De samme betragtninger gør sig gældende i forbindelse med andre oprindelsesbetegnelser, der er beskyttet i henhold til fællesskabslovgivningen, f. eks. vin, som er fremstillet i særlige områder i henhold til artikel 54-58 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ([50]).

h) Kommissionen har i de seneste år accepteret offentlig støtte til oprettelse af kvalitetsmærker. Denne støtte kan derved berettiges i startfasen for lancering af et mærke. Erfaringen har vist, at støtte i tilknytning til reklame for produkter med kvalitetsmærker og henvisning til oprindelsessted kan opretholdes både på hjemmemarkedet og på markedet i andre medlemsstater, forudsat at henvisningen til oprindelsessted er et underordnet budskab, idet denne underordning af henvisningen til oprindelsessted skulle forhindre overtrædelse af traktatens artikel 28.

i) Statsstøtte til reklame, der direkte relaterer til en eller flere bestemte virksomheders produkter, frembyder en umiddelbar risiko for konkurrencefordrejning og giver ingen varige fordele for udviklingen af sektoren som helhed. Den bør derfor være forbudt.

j) For at være berettiget til statsstøtte skal reklamekampagner opfylde de generelle regler, der gælder for alle reklameaktiviteter, der udøves inden for Fællesskabet. Derfor skal offentligt finansierede reklamekampagner for levnedsmidler opfylde bestemmelserne i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ([51]) samt de specifikke mærkningsregler, der er fastsat for forskellige produkter (f.eks. vin, mejeriprodukter, æg og fjerkræ).

k) Som direkte støttemodtager bør den pågældende sektor dække mindst 50 % af udgifterne til reklamekampagner.

l) Har reklamekampagnen imidlertid generel karakter og er til fordel for hele landbrugssektoren, kan støttesatsen gå op til 100 %.

m) I lyset af den virkning, storstilede reklamekampagner kan have på konkurrencen i Fællesskabet, forekommer det nødvendigt at indføre krav om forhåndsanmeldelse af reklameaktiviteter til Kommissionen, herunder af aktiviteter, der er omfattet af en eksisterende støtteordning.

n) Statsstøtte til reklame i tredjelande skaber normalt ikke risici for, at det indre marked ikke kan fungere korrekt. Statsstøtte kan dog stadig have indflydelse på virksomhedernes konkurrenceevne, især hvis reklamen bruges på bekostning af virksomheder fra andre medlemsstater.

o) Kommissionen har foreløbig ikke større erfaring med statsstøtte til reklame i tredjelande. Det er derfor vanskeligt at opstille detaljerede kriterier for at vurdere denne statsstøtte. Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 af 14. december 1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande ([52]), som indeholder rammebestemmelser for støtte til reklame i tredjelande, forekommer dog at kunne danne grundlag for at vurdere denne form for statsstøtte.

VI.D.2. *Politik*

(153) Statsstøtte til reklamekampagner inden for Fællesskabet vil blive betragtet som forenelig med traktaten, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) reklamekampagnen drejer sig alene om kvalitetsprodukter defineret som produkter, der opfylder kriterier, som vil blive fastsat i henhold til artikel 32 i forordning (EF) nr. 1698/2005, for EU-anerkendte betegnelser (beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB), beskyttede geografiske betegnelser (BGB) eller andre oprindelsesbetegnelser, der er beskyttet i henhold til fællesskabs-

([49]) EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

([50]) EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2165/2005 (EUT L 345 af 28.12.2005, s. 1).

([51]) EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29. Senest ændret ved direktiv 2003/89/EF (EUT L 308 af 25.11.2003, s. 15).

([52]) EFT L 327 af 21.12.1999, s. 7. Ændret ved forordning (EF) nr. 2060/2004 (EUT L 357 af 2.12.2004, s. 3).

lovgivningen) eller for nationale eller regionale kvalitetsmærker

b) reklamekampagnen er ikke øremærket til en eller flere bestemte virksomheders produkter

c) reklamekampagnen opfylder bestemmelserne i artikel 2 i direktiv 2000/13/EF samt, hvis det er relevant, de specifikke mærkningsregler, der måtte være fastsat (se punkt 152, litra j)).

(154) Drejer reklamekampagnen sig alene om EU-anerkendte betegnelser, må der henvises til produkternes oprindelse, forudsat at denne henvisning svarer nøjagtigt til de henvisninger, der er blevet registreret af Fællesskabet.

(155) Når der er tale om nationale eller regionale kvalitetsmærker, kan produkternes oprindelse anføres som et underordnet budskab. Ved vurderingen af, om oprindelsen rent faktisk er et underordnet budskab, vil Kommissionen tage hensyn til det overordnede omfang af tekst og/eller symboler, herunder billeder og generel præsentation, der henviser til oprindelsen, og omfanget af tekst og/eller symboler, der henviser til reklamens unikke salgsbudskab, dvs. den del af reklamebudskabet, der ikke fokuserer på oprindelsen.

(156) Den direkte støttesats må ikke overstige 50 %. Bidrager sektoren med mindst 50 % af omkostningerne, uanset hvilken form bidraget måtte have, må støtteintensiteten gå op til 100 %.

(157) Derudover vil statsstøtte til reklame på op til 100 % blive betragtet som forenelig, hvis den har generel karakter og er til fordel for alle producenterne af den pågældende type produkt. Der må ikke henvises til produkternes oprindelse i reklame af denne art. Reklamen kan gennemføres af producentsammenslutninger eller andre organisationer uanset deres størrelse.

(158) Reklameaktiviteter med et årligt budget på over 5 mio. EUR skal anmeldes individuelt.

(159) Kommissionen vil gennemgå og godkende statsstøtte til reklame i tredjelande, som er forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den er i overensstemmelse med principperne i forordning (EF) nr. 2702/1999. Kommissionen betragter dog ikke statsstøtte til reklame for forenelig, hvis:

a) den ydes til bestemte virksomheder

b) der er risiko for at skade salget af produkter fra andre medlemsstater eller stille dem i et dårligt lys.

VI.E. **Støtte i form af subsidierede kortfristede lån**

VI.E.1. *Analyse*

(160) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) Tidligere har Kommissionen godkendt statsstøtte til kortfristede lån ([53]). Omkostningerne er reelt simple driftsomkostninger, der bør afholdes af sektoren selv, ligesom de afholdes af alle andre sektorer.

b) Disse støtteforanstaltninger har også været med til at gøre statsstøttereglerne komplekse og afspejler ikke det generelle ønske om en enklere ordning.

c) Med indførelsen af de minimis-reglen i landbruget oprettes der en enkel, decentraliseret ordning, der giver medlemsstaterne mulighed for at fortsætte med at yde denne form for støtte til små landbrugere.

d) Kommissionen bør derfor ikke længere godkende statsstøtte til kortfristede lån.

VI.E.2. *Politik*

(161) Kommissionen betragter ikke statsstøtte til kortfristede lån som forenelig med traktaten.

VI.F. **Støtte i forbindelse med afgiftsfritagelser i henhold til direktiv 2003/96/EF**

VI.F.1. *Analyse*

(162) Muligheden for at bevilge nedsatte afgiftssatser og afgiftsfritagelser inden for landbruget har eksisteret i Fællesskabets afgiftslovgivning siden 1993. Der har dog ikke hidtil været formuleret nogen klar politik vedrørende disse foranstaltningers forenelighed med statsstøttereglerne. Det gældende Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ([54]) giver medlemsstaterne mulighed for at anvende afgiftsfritagelser, afgiftslempelser, afgiftsdifferentiering og refusion af afgift. Det fastslås eksplicit i artikel 26, stk. 2, at »foranstaltninger såsom afgiftsfritagelser, afgiftslempelser, afgiftsdifferentiering og refusion af afgift i henhold til dette direktiv kan udgøre statsstøtte og skal i så fald anmeldes til Kommissionen, jf. EF-traktatens artikel 88, stk. 3«.

([53]) Jf. meddelelse fra Kommissionen vedrørende statsstøtte til subsidierede landbrugslån (»driftslån«) (EFT C 44 af 16.2.1996, s. 2).

([54]) EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51. Senest ændret ved direktiv 2004/75/EF (EUT L 157 af 30.4.2004, s. 100)

(163) De pågældende foranstaltninger kan ganske rigtigt udgøre statsstøtte af følgende årsager: de kan betragtes som offentligt finansierede, fordi staten ved at anvende dem berøver sig selv finansielle ressourcer; hvis de anvendes inden for en bestemt sektor af økonomien, giver de en fordel til bestemte virksomheder eller bestemte typer produkter; de kan fordreje eller true med at fordreje konkurrence inden for en følsom sektor som landbruget, hvor handelsstrømmene er meget intensive.

(164) Der skal udformes et regelsæt for at kunne vurdere sådanne foranstaltningers forenelighed med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

(165) Artikel 8 i Rådets direktiv 2003/96/EF fastsætter, at der gælder lavere minimumsafgiftssatser, jf. bilag I, tabel B, for produkter anvendt som motorbrændstof inden for landbrug, havebrug og skovbrug.

(166) Artikel 15, stk. 3, i direktiv 2003/96/EF fastsætter, at medlemsstaterne kan anvende afgifter ned til nul for energiprodukter og elektricitet, der anvendes til arbejde i landbrug og havebrug samt i skovbrug, men også, at Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen inden den 1. januar 2008 skal undersøge, om muligheden for at anvende afgifter ned til nul skal ophæves.

(167) Kommissionen tager disse bestemmelser i betragtning ved udformningen af sine regler for statsstøttens forenelighed inden for primærproduktionen i landbrugssektoren, samtidig med at den sikrer, at der ikke anvendes afgiftsdifferentiering inden for sektoren. Når en afgiftsforanstaltning, jf. artikel 8 og artikel 15, stk. 3, i direktiv 2003/96/EF, anvendes ensartet inden for hele landbrugssektoren, finder Kommissionen, at en sådan foranstaltning kan bidrage til sektorens udvikling. Kommissionen har hidtil kun modtaget anmeldelser af afgiftsnedsættelser i forbindelse med motorbrændstoffer, der benyttes inden for primærproduktionen i landbruget. I betragtning af, at disse nedsættelser er baseret på de mængder motorbrændstof, der reelt benyttes inden for primærproduktionen (hvilket skal dokumenteres ved, at landbrugerne forelægger fakturaer), og i betragtning af EU-landbrugssektorens struktur med små bedrifter (mere end 60 % af bedrifterne har mindre end 5 hektar udnyttet landbrugsareal), finder Kommissionen, at foranstaltningen ikke vil fordreje konkurrencen i urimeligt omfang. Analogt hermed bør afgiftsfritagelser for energi og elektricitet, der benyttes inden for primærproduktionen i landbruget, også være af forholdsvis lille omfang og bør således ikke ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(168) Det er muligt, at der er blevet ydet ulovlig statsstøtte i form af afgiftsfritagelser, afgiftslempelser, afgiftsdifferentiering og refusion af afgift, siden direktiv 2003/96/EF trådte i kraft. Hvis den opfylder de relevante bestemmelser i direktivet, og der ikke er blevet anvendt afgiftsdifferentiering inden for landbruget, bør den betragtes som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

VI.F.2. *Politik*

(169) Anvendelsen af en lavere minimumsbeskatning som fastsat i bilag I, tabel B, i direktiv 2003/96/EF for produkter anvendt som motorbrændstof til den primære landbrugsproduktion vil blive betragtet som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), forudsat at der ikke forekommer afgiftsdifferentiering inden for landbruget.

(170) Anvendelsen af afgifter ned til nul for energiprodukter og elektricitet til den primære landbrugsproduktion vil blive betragtet som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), indtil den 31. december 2007 eller en anden dato, der vedtages af Rådet, forudsat at der ikke anvendes afgiftsdifferentiering inden for landbruget. Ændres direktiv 2003/96/EF, vil denne bestemmelse blive revideret i overensstemmelse hermed.

(171) Ophæver Rådet muligheden for at anvende afgifter ned til nul for energiprodukter og elektricitet til arbejde i landbruget, vil statsstøtte i forbindelse med en afgiftslempelse i henhold til direktiv 2003/96/EF blive betragtet som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis lempelsen opfylder alle de relevante bestemmelser i direktivet, og der ikke anvendes afgiftsdifferentiering inden for landbruget.

(172) Ulovlig statsstøtte, der er blevet ydet, siden direktiv 2003/96/EF trådte i kraft, vil blive betragtet som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle de relevante bestemmelser i dette kapitel, og der ikke er blevet anvendt afgiftsdifferentiering inden for landbruget.

VII. STØTTE TIL SKOVBRUG

VII.A. Indledning

(173) Der er ikke fastsat særlige EF-regler for statsstøtte til skovbrug og skovbrugsbaserede virksomheder ([55]). Ud over de EF-regler for statsstøtte, der gælder for alle sektorer, bl.a. EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling ([56]) og Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ([57]), finder visse EF-instrumenter for statsstøtte til handel og industriel produktion også anvendelse på skovbrug, bl.a. Kommissionens retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013 og EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse ([58]). Skovbruget kan også komme i betragtning til støtte under

([55]) I disse rammebestemmelser anvendes Eurostat-definitionen af skovbrug (produktion af tømmer på roden og udnyttelse og indsamling af vildtvoksende forstmateriale, herunder produkter, som kun forarbejdes i ringe grad, som f.eks. brænde til industriel anvendelse).

([56]) EFT C 45 af 17.2.1996, s. 5.

([57]) Se fodnote 36.

([58]) Se fodnote 19.

de minimis-forordningen, der gælder for industrielle aktiviteter, og forordning (EF) nr. 70/2001, som ikke finder anvendelse på landbrugsproduktionen. Endvidere er det ud over de nævnte regler og instrumenter etableret praksis, at Kommissionen godkender statsstøtte til skovbevarelse, -forbedring, -udvikling og -vedligeholdelse på grund af skovens økologiske, beskyttende og rekreative funktioner. For at gøre denne praksis transparent og fastslå dens omfang i forhold til andre regler for statsstøtte til skovbrug bør det fastlægges, hvilken politik Kommissionen skal føre, når det gælder statsstøtte til skovbrug. Ved udformningen af denne politik er det også nødvendigt at tage hensyn til den støtte, der kan ydes til foranstaltninger målrettet mod en bæredygtig anvendelse af skovbrugsarealer i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005 for at sikre sammenhæng mellem statsstøtte og medfinansieret støtte til skovbrug.

VII.B. **Analyse**

(174) Kommissionen har ved udformningen af sin fremtidige politik navnlig gjort sig følgende overvejelser:

a) Der kan ydes statsstøtte til skovbrug i henhold til de EF-regler, der er fælles for alle sektorer inden for handel og industri. Bestemmelserne i dette kapitel berører ikke muligheden for at anvende disse regler, men bør begrænses til kun at tillade yderligere støtte til skovbrug til fremme af skovenes økologiske, beskyttende og rekreative funktioner og for at sikre sammenhæng med statsstøtte til landbrugsproduktion og foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne.

b) Reglerne i dette kapitel bør kun gælde for levende træer og deres naturlige miljø i skove og andre træbevoksede landområder, herunder foranstaltninger for at bevare og øge skovenes økologiske og beskyttende funktioner og foranstaltninger for at fremme anvendelsen af skovene til rekreative formål og fremme deres sociale og kulturelle dimension. Reglerne bør ikke gælde for statsstøtte til skovbrugsbaserede virksomheder eller transport af tømmer eller forarbejdning af træ eller andre skovressourcer til produkter eller energiproduktion, fordi der kan ydes støtte til den form for virksomhed i henhold til andre EF-regler.

c) Kommissionen har traditionelt accepteret statsstøtte på indtil 100 % af omkostningerne ved foranstaltninger til fremme af vedligeholdelse af skovmiljøet, herunder plantning, fældning og beskæring af træer eller fjernelse af væltede træer, plantesundhedsforanstaltninger og jordforbedring. Støtten bør fortsat accepteres fremover, hvis medlemsstaten kan dokumentere, at foranstaltningerne bidrager til at forøge skovdækket på lang sigt og bevare eller genetablere biodiversiteten og et sundt skovøkosystem og skovenes beskyttende funktion. Der bør også accepteres støtte til genopretning af skove, der er blevet beskadiget af storme, brande, oversvømmelser og lignende begivenheder. Der bør derimod ikke accepteres støtte til økonomisk rentabel fældning eller genbeplantning efter fældning eller etablering og pleje af beplantninger, der ikke har nogen påviselige miljømæssige eller rekreative fordele.

d) Ovennævnte politik bør også fortsat gælde for foranstaltninger, der fremmer anvendelsen af skovene til rekreative formål, herunder fordelene ved skovenes mange funktioner, som f.eks. besøgsinfrastruktur, skovveje og informationsmateriale om skovene i almindelighed. Betingelsen for, at støtte kan godkendes, bør være, at der er gratis adgang til rekreative formål til de støtteberettigede skovområder og -infrastrukturer for alle brugere, og at informationsmaterialet kun indeholder generelle oplysninger om skovene og ingen reklame eller PR for produkter eller producenter.

e) Tidligere har Kommissionen godkendt støtte til uddannelse af skovejere og skovarbejdere i henhold til landbrugsrammebestemmelserne. Da skovejere i mange tilfælde er landbrugsproducenter, er det sandsynligt, at den uddannelse og rådgivning, de får, både vedrører landbrugs- og skovbrugsdelen af deres virksomhed, og reglerne for støtte til uddannelse og rådgivning på landbrugsområdet bør også gælde for skovbrug. Dette princip bør også gælde for støtte til skovforeninger, da Kommissionen tidligere har godkendt denne form for støtte i henhold til landbrugsrammebestemmelserne, og for støtte til pilot- og demonstrationsprojekter inden for skovbrug samt til køb af skovarealer.

f) For at skabe sammenhæng mellem statsstøttereglerne for skovbrug og politikken for udvikling af landdistrikterne bør der i henhold til dette kapitel godkendes støtte til skovbrugsforanstaltninger, som opfylder betingelserne i artikel 43-49 i forordning (EF) nr. 1698/2005.

VII.C. **Skovbrugspolitik**

(175) For at bidrage til at pleje og forbedre skovene og fremme deres økologiske, beskyttende og rekreative funktioner vil Kommissionen betragte statsstøtte på indtil 100 % til følgende støtteberettigede omkostninger som forenelig

med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis medlemsstaten kan dokumentere, at foranstaltningerne direkte bidrager til at vedligeholde eller genetablere skovenes økologiske, beskyttende og rekreative funktioner, biodiversiteten og et sundt skovøkosystem:

a) Plantning, beskæring, udtynding og fældning af træer og anden vegetation i bestående skove, herunder fjernelse af væltede træer og genopretning af skove, der er blevet beskadiget af luftforurening, dyr, storme, brande, oversvømmelser og lignende begivenheder samt planlægningsomkostningerne i forbindelse med sådanne foranstaltninger, hvis det primære mål med sådanne foranstaltninger er at bidrage til at vedligeholde eller genetablere skovøkosystemet og biodiversiteten eller det traditionelle landskab. Der må dog ikke ydes støtte til fældning, hvor hovedformålet er økonomisk rentabel udtrækning af tømmer eller genbeplantning, hvor de fældede træer udskiftes med tilsvarende træer. Der kan også ydes støtte til skovrejsningsforanstaltninger, herunder planlægningsomkostningerne, for at forøge skovdækket, fremme biodiversiteten, skabe træbevoksede arealer til rekreative formål, bekæmpe erosion og ørkendannelse eller fremme en af skovenes tilsvarende beskyttende funktioner. Der må kun ydes støtte til forøgelse af skovdækket af dokumenterede miljøårsager, f.eks. ringe bestående skovdække eller skabelse af sammenhængende træbevoksede områder. Den må ikke ydes til skovrejsning med arter, der kan udnyttes på kort sigt. Offentligheden skal have gratis adgang til rekreativ anvendelse af træbevoksede områder, der anlægges til rekreative formål. Der kan indføres adgangsbegrænsninger, hvis det kræves for at beskytte følsomme områder.

b) Vedligeholdelse og forbedring af jordkvaliteten i skovene og sikring af afbalanceret og sund trævækst. Foranstaltningerne kan omfatte jordforbedring ved hjælp af gødskning og andre behandlinger for at bevare den naturlige balance, udtynding, sikring af tilstrækkelig vandoptagelse og dræning. Støtten kan dække planlægningsomkostningerne i forbindelse med sådanne foranstaltninger. Foranstaltningerne må ikke reducere biodiversiteten, forårsage næringsstofudvaskning eller skade naturlige vandøkosystemer eller vandbeskyttelseszoner.

c) Forebyggelse, udryddelse og bekæmpelse af skadegørere og behandling af skader forårsaget af skadegørere og træsygdomme og forebyggelse og behandling af skader forårsaget af dyr samt målrettede foranstaltninger, herunder anlæggelse og vedligeholdelse af veje og anden infrastruktur, for at forebygge skovbrande. De støtteberettigede omkostninger kan omfatte forebyggende foranstaltninger og behandling, herunder jordbearbejdning med henblik på genplantning, og produkter, udstyr og materiel hertil. Der bør foretrækkes biologiske og mekaniske forebyggelses- og behandlingsmetoder, når der ydes støtte, medmindre det kan dokumenteres, at metoderne ikke er tilstrækkelige til at bekæmpe den pågældende sygdom eller skadegører. Der kan ydes støtte til erstatning for tab af bestande og udgifterne til genopbygning af bestande op til markedsværdien af de bestande, der destrueres på myndighedernes ordre for at bekæmpe den pågældende sygdom eller skadegører. Ved beregningen af markedsværdien af tilvæksttabet kan der tages hensyn til de destruerede bestandes potentielle tilvækst frem til den normale fældningsalder.

d) Genetablering og vedligeholdelse af naturlige stier, landskabselementer og naturlige levesteder for dyr, herunder planlægningsomkostningerne.

e) Anlæggelse, forbedring og vedligeholdelse af skovveje og besøgsinfrastrukturer, herunder faciliteter for personer med særlige behov, skilte, udsigtsplatforme og lignende konstruktioner, inklusive planlægningsomkostninger, hvis offentligheden har gratis adgang til skovene og infrastrukturerne til rekreative formål. Der kan indføres adgangsbegrænsninger, hvis det kræver for at beskytte følsomme områder eller for at sikre en korrekt og sikker brug af infrastrukturerne.

f) Omkostningerne i forbindelse med informationsmateriale og seminarer, PR-begivenheder og information i de trykte og elektroniske medier, som formidler generelle oplysninger om skovene. De foranstaltninger og det materiale, som der ydes støtte til, må ikke omfatte henvisninger til navngivne produkter eller producenter eller fremme indenlandske produkter.

g) Udgifterne til køb af skovarealer, der benyttes eller skal benyttes som naturbeskyttelsesområder. De pågældende skovarealer skal være fuldt og permanent sikret til naturbeskyttelsesformål ved en lov- eller kontraktforpligtelse.

(176) Kommissionen betragter statsstøtte til skovrejsning på landbrugsjord og andre arealer, etablering af kombinerede landbrugs- og skovbrugssystemer på landbrugsjord, Natura 2000-betalinger, betalinger til miljøvenligt skovbrug, genetablering af skovbrugspotentiale og indførelse af forebyggende foranstaltninger samt ikke-produktive investeringer som forenelige med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis støtten opfylder betingelserne i artikel 43-49 i forordning (EF) nr. 1698/2005 og ikke overstiger den maksimale støtteintensitet, der er fastsat heri.

(177) Kommissionen vil godkende statsstøtte til de meromkostninger og det indkomsttab, der skyldes anvendelse af miljøvenlig skovbrugsteknologi, der går videre end de relevante obligatoriske krav, hvis skovejerne afgiver et frivilligt tilsagn om anvendelse af sådan teknologi, og tilsagnet opfylder betingelserne i artikel 47 i forordning (EF) nr. 1698/2005. Støtte, der overstiger de beløb, der er fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 1698/2005, betragtes principielt kun som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den ydes til dokumenterede meromkostninger og/eller indkomsttab, i undtagelsestilfælde under hensyntagen til særlige omstændigheder, som skal behørigt begrundes, til gengæld for tilsagn, der har en påviselig positiv virkning på miljøet.

(178) Kommissionen vil betragte statsstøtte til køb af skovarealer som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis støtteintensiteten ikke overstiger den intensitet, der er fastsat i [artikel 4 i gruppefritagelsesforordningen] for køb af landbrugsjord.

(179) Kommissionen betragter statsstøtte til uddannelse af skovejere og skovarbejdere og til konsulentbistand ydet af tredjemand, herunder udarbejdelse af forretningsplaner, skovforvaltningsplaner og gennemførlighedsundersøgelser, samt deltagelse i konkurrencer, udstillinger og messer som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis støtten opfylder betingelserne i [artikel 15 i den kommende fritagelsesforordning].

(180) Kommissionen godkender støtte til oprettelse af skovforeninger, hvis støtten opfylder betingelserne i [artikel 9 i den kommende fritagelsesforordning].

(181) Kommissionen godkender statsstøtte til aktiviteter til formidling af nye teknikker, som f.eks. rimelige, mindre pilot- eller demonstrationsprojekter, hvis støtten opfylder betingelserne i punkt 107 i disse rammebestemmelser.

(182) Bestemmelserne i dette kapitel berører ikke muligheden for at anvende andre statsstøtteregler, der gælder for alle sektorer eller handelen og industrien, på skovbruget.

VIII. PROCEDURER

VIII.A. Anmeldelse

(183) Medmindre andet er fastsat i de følgende punkter, skal alle nye støtteordninger og alle nye individuelle støtteforanstaltninger anmeldes til Kommissionen, inden de indføres, jf. traktatens artikel 88, stk. 3, og Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 88 ([59]). Dette gælder ikke støtte, der er omfattet af en af de fritagelsesforordninger, som Kommissionen har vedtaget i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte ([60]).

(184) I henhold til artikel 89 i forordning (EF) nr. 1698/2005 kræves der ikke særskilt anmeldelse efter traktatens artikel 88, stk. 3, af statsstøtte, som har til formål yderligere at bidrage til finansiering af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som medfinansieres af EF, hvis denne støtte er blevet anmeldt til og godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med forordningen som led i den i forordningen nævnte programmering.

(185) De pågældende foranstaltninger skal for at blive omfattet af denne undtagelsesbestemmelse selv opfylde alle væsentlige statsstøttebetingelser, navnlig hvad angår de støtteberettigede omkostninger og den støtteintensitet, der er fastsat i disse rammebestemmelser. Den yderligere statsstøtte, der tildeles til hver af dem, skal være tydeligt identificeret i planen for udvikling af landdistrikterne i henhold til forordningen om udvikling af landdistrikterne. Kommissionens godkendelse af planen omfatter kun foranstaltninger, som er blevet identificeret på denne måde. Statsstøtte til andre foranstaltninger, uanset om de indgår i planen eller ej, eller foranstaltninger, for hvilke der er fastsat andre betingelser end dem, der er anført i planen, skal anmeldes særskilt til Kommissionen i henhold til artikel 88, stk. 3.

(186) Endvidere omfatter Kommissionens godkendelse af planen kun den støtte, som medlemsstaten har angivet.

(187) De samme regler gælder analogt for ændringer af planer for udvikling af landdistrikterne.

([59]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.
([60]) EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

VIII.B. **Ordningernes varighed**

(188) Under de EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren, der har været anvendt i perioden 2000-2006, har Kommissionen godkendt anmeldelser af statsstøtteordninger af ubegrænset varighed. Dette kan skabe uklarhed, især hvis en støtteforanstaltning ikke anvendes i flere år. Det gør det også vanskeligere for Kommissionen regelmæssigt at gennemgå alle gældende ordninger.

(189) Derfor vil Kommissionen fremover kun godkende ordninger af begrænset varighed. Ordninger, der vedrører statsstøtte til foranstaltninger, som også kan medfinansieres i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005, bør højst have en varighed, der svarer til programmeringsperioden 2007-2013. Andre støtteordninger bør højst vare i syv år.

VIII.C. **Årlige rapporter**

(190) I henhold til artikel 21 i forordning (EF) nr. 659/1999 skal medlemsstaterne indsende årlige rapporter til Kommissionen om alle eksisterende støtteordninger, for hvilke der ikke gælder nogen særlig indberetningspligt i henhold til en betinget beslutning. Der er fastsat nærmere regler i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([61]).

(191) Kommissionen forbeholder sig ret til at indhente supplerende oplysninger om eksisterende støtteordninger i enkelttilfælde, hvis det er nødvendigt for, at den kan udføre sine opgaver i henhold til traktatens artikel 88, stk. 1.

(192) Hvis der ikke indsendes årlige rapporter i henhold til rammebestemmelserne, kan Kommissionen træffe dispositioner efter artikel 18 i forordning (EF) nr. 659/1999.

(193) Under hensyntagen til de årlige rapporter fra medlemsstaterne vil Kommissionen tage passende skridt til at sikre en mere gennemsigtig information om statsstøtten i landbrugssektoren.

VIII.D. **Anvendelse på ny støtte**

(194) Kommissionen vil anvende disse rammebestemmelser på ny statsstøtte med virkning fra den 1. januar 2007. Anmeldelser, der ikke er blevet behandlet den 31. december 2006, vil blive vurderet i henhold til de EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der var gældende i landbrugssektoren på datoen for støttens anmeldelse. Med undtagelse af foranstaltningerne i punkt 195 vil Kommissionen ikke længere anvende følgende rammebestemmelser fra og med den 1. januar 2007:

a) EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren

b) EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til reklame for produkter opført i EF-traktatens bilag I og visse produkter uden for bilag I ([62])

c) EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i forbindelse med TSE-test, døde dyr og slagteriaffald ([63]). Bestemmelserne erstattes for at opnå en bedre lovgivning, idet de materielle regler heri er taget med i de nye rammebestemmelser. I tilfælde af ulovlig støtte, der er ydet før disse rammebestemmelsers ikrafttrædelse, vil Kommissionen dog fortsat anvende bestemmelserne om ulovlig støtte i punkt 43 ff i de ophævede rammebestemmelser

d) meddelelse fra Kommissionen vedrørende statsstøtte: subsidierede kortfristede landbrugslån (driftslån) ([64]).

VIII.E. **Gældende statsstøtteforanstaltninger i henhold til tiltrædelsesakten fra 2003**

(195) Med henblik på vurderingen af støtteordninger og individuel støtte, som betragtes som gældende støtte i overensstemmelse med punkt 4 i kapitel 4 i bilag IV til tiltrædelsesakten fra 2003 ([65]), finder EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren, der er gældende den 31. december 2006, fortsat anvendelse frem til den 31. december 2007, uden at dette berører punkt 196, forudsat at denne støtte bringes i overensstemmelse med rammebestemmelserne senest den 30. april 2007.

VIII.F. **Forslag til passende foranstaltninger**

(196) I overensstemmelse med traktatens artikel 88, stk. 1, foreslår Kommissionen, at medlemsstaterne ændrer deres nuværende støtteordninger, så de bringes i overensstemmelse med disse rammebestemmelser senest den 31. december 2007, med undtagelse af de gældende støtteordninger for investeringer i forbindelse med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, som skal afskaffes senest den 31. december 2008, og for investeringer vedrørende køb af jord i landbrugsbedrifter, som skal ændres med henblik på at bringes i overensstemmelse med disse rammebestemmelser senest den 31. december 2009.

([61]) EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1627/2006 (EUT L 302 af 1.11.2006, s. 10).

([62]) EFT C 252 af 12.9.2001, s. 5.

([63]) EFT C 324 af 24.12.2002, s. 2.

([64]) Se fodnote 53.

([65]) EUT L 236 af 23.9.2003, s. 797.

(197) Medlemsstaterne opfordres til senest den 28. februar 2007 skriftligt at bekræfte, at de accepterer disse forslag om passende foranstaltninger.

(198) Hvis en medlemsstat undlader at bekræfte sin accept skriftligt inden denne dato, vil Kommissionen anvende artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999 og om nødvendigt indlede proceduren i henhold til nævnte bestemmelse.

VIII.G. **Udløb**

(199) Disse rammebestemmelser anvendes indtil den 31. december 2013. Kommissionen kan ændre dem inden denne dato på grundlag af tungtvejende konkurrencemæssige, landbrugsmæssige, folkesundhedsmæssige eller dyresundhedsmæssige overvejelser eller for at tage hensyn til andre EF-politikker eller internationale forpligtelser.